قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران
----------

/

قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران/

فصل اول – تعاریف، هدفها، اصول و ویژگی‌ها، وظایف و مأموریتها/

بخش اول – تعاریف/

ماده ۱ – در این قانون عبارات اختصاری زیر جایگزین عناوین کامل آن می‌گردد:/

الف – فرماندهی کل به جای فرماندهی کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران/

ب – نیروهای مسلح به جای نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران/

ج – ارتش به جای ارتش جمهوری اسلامی ایران/

د – ستاد مشترک به جای ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران/

ه – سپاه پاسداران به جای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران/

و – بنا به دستور به جای بنا به دستور فرماندهی کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران/

ز – سازمان عقیدتی سیاسی به جای سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران/

ح – سازمان عقیدتی سیاسی به جای سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران/

ماده ۲ – نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران عبارتند از: ارتش و سپاه پاسداران و نیروهای انتظامی./

تبصره – نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی ایران به ژاندارمری، شهربانی و کمیته انقلاب اسلامی ایران اطلاق می‌گردد./

ماده ۳ – ارتش جمهوری اسلامی ایران به مجموعه ستاد مشترک، نیروهای زمینی، هوایی، دریایی و سازمانهای وابسته به آنها اطلاق می‌گردد./

ماده ۴ – وزارت دفاع جمهوری اسلامی ایران بخشی از دولت است که مسئولیت پشتیبانی ارتش را به عهده دارد./

بخش دوم – هدفهای نظامی/

ماده ۵ – هدفهای نظامی جمهوری اسلامی ایران عبارتند از:/

الف – حفظ و استقلال، تمامیت ارضی و نظام جمهوری اسلامی ایران./

ب – حفظ منافع ملی جمهوری اسلامی ایران خارج از قلمرو کشور در دریای خزر، خلیج فارس، دریای عمان، رود خانه‌ها و معادن./

ج – یاری به ملل مسلمان یا مستضعف غیر معارض با اسلام در جهت دفاع از سرزمین‌های مورد تهدید یا اشغال نیروهای متجاوز در صورت‌درخواست ملل مزبور./

بخش سوم – اصول و ویژگی‌های اساسی نیروهای مسلح (دکترین و استراتژی نظامی)/

ماده ۶ – اصول و ویژگی‌های اساسی نیروهای مسلح عبارتند از:/

الف – اسلامی بودن:/

در تشکیل و تجهیز نیروهای مسلح اساس و ضابطه مکتب اسلام است به نحوی که بر همه شؤون و ابعاد آن، ضوابط و مقررات شرع حاکمیت داشته‌باشد. نیروهای مسلح رسالت مکتبی جهاد در راه خدا را بر عهده داشته، پیروی از اصول اخلاقی اسلام و احترام به شخصیت انسانی افراد را وظیفه خودمی‌دانند./

ب – ولایی بودن:/

نیروهای مسلح تحت فرمان فرماندهی کل بوده و اصل وحدت فرماندهی در تمامی رده‌های آن حاکم می‌باشد و نیل به فرماندهی در تمامی رده‌ها براساس شایستگی و کارآیی صورت می‌گیرد. دستور فرمانده در صورتی که مغایر با دستورات مسلم شرع، فرمانهای فرماندهی کل و حاکمیت نظام وقوانین جمهوری اسلامی ایران نباشد، لازم‌الاجرا است./

پرسنل نیروهای مسلح در خط سیاسی مقام رهبری بوده، عضویت و وابستگی آنان در تشکل‌های سیاسی با توجه به فرمان مقام رهبری مطلقا ممنوع‌می‌باشد./

ج – مردمی بودن:/

نیروهای مسلح همواره در کنار مردم و در جهت مصالح و آرمانهای امت اسلامی انجام وظیفه می‌نمایند و در زمان صلح نیز به درخواست دولت افراد وتجهیزات فنی خود را در حدی که به آمادگی رزمی آنها آسیبی وارد نیاید، در جهت خدمت به مردم در زمینه کارهای امدادی، آموزشی، تولیدی و جهادسازندگی به کار می‌گیرند./

د – خودکفایی:/

نیروهای مسلح با بهره‌گیری از تمامی توان خود در جهت رسیدن به خودکفایی در کلیه زمینه‌ها از قبیل سازماندهی، آموزشی، تدارکاتی، اطلاعاتی وصنعتی تلاش می‌نمایند./

ه – انضباط:/

نیروهای مسلح باید با ایجاد انضباط معنوی برخاسته از اعتقاد و ایمان پرسنل، وضع مقررات منطقی و عادلانه و برقراری سیستم‌های تشویق و تنبیه،زمینه اجرای کامل دستورات و مقررات را فراهم سازند./

و – سادگی:/

در نیروهای مسلح در تمامی زمینه‌ها اعم از طرح‌ریزی‌های ستادی، اعمال مدیریت، بکارگیری سیستم‌ها و روش‌ها، گزینش تکنولوژی و صدوردستورالعمل‌ها باید اصل سادگی رعایت شود. تشکیلات غیر ضروری و تشریفات بی‌مورد حذف و روش‌های یکنواخت‌سازی مورد توجه قرار گیرد./

ز – اقتدار:/

نیروهای مسلح می‌بایست از چنان آمادگی، تحرک و اقتداری برخوردار باشند که بتوانند با بهره‌گیری از تمامی امکانات جمهوری اسلامی، جرأت تعرض‌را از دشمنان آشکار و نهان سلب نمایند./

ح – تدافعی بودن:/

نیروهای مسلح با بهره‌گیری از تمامی توان خود دشمن را از تعرض بازداشته و در برابر هر گونه تجاوز دفاع نموده و متجاوز را تنبیه و سرکوب می‌نمایندو در عین اعتقاد به اصل عدم تعرض، ملل مسلمان یا مستضعف غیر معارض با اسلام را برای دفاع از خودیاری می‌کنند./

بخش چهارم – مأموریت و وظایف/

ماده ۷ – مأموریت و وظایف ارتش به شرح زیر می‌باشد:/

الف – آمادگی و مقابله در برابر هر گونه تجاوز نظامی علیه استقلال، تمامیت ارضی، نظام جمهوری اسلامی ایران و منافع کشور./

ب – همکاری با نیروهای انتظامی سپاه پاسداران در مقابله با اشرار، یاغیان، قاچاقچیان، تجزیه‌طلبان و جریانات براندازی در مواقع ضروری بنا به‌دستور./

ج – آمادگی جهت همکاری با سپاه پاسداران در کمک به ملل مسلمان و مستضعف غیر معارض با اسلام جهان، در دفاع از خود در برابر تهدید وتجاوز نظامی بنا به درخواست آنان و بنا به دستور./

د – در اختیار قرار دادن افرادی که در استخدام ارتش هستند و تجهیزات فنی خود بنا به درخواست دولت در اجرای اصل ۱۴۷ قانون اساسی و بارعایت کامل موازین عدل اسلامی در حدی که بنا به تشخیص شورای عالی دفاع به آمادگی رزمی ارتش آسیبی وارد نیاید./

ه – سازماندهی، آموزش، تجهیزات و گسترش نیروهای زمینی، هوایی و دریایی متناسب با امکانات و تهدیدات، برای انجام مأموریت‌های محوله./

و – تلاش مداوم و مستمر در جهت حاکمیت کامل فرهنگ و ضوابط اسلامی در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

ز – آماده نمودن مردم برای دفاع مسلحانه از کشور و نظام جمهوری اسلامی در چهار چوب قانون خدمت وظیفه عمومی./

ح – کمک به سپاه پاسداران در آموزش و سازماندهی بنا به دستور./

ط – اقدامات لازم در جهت نیل به خودکفایی در کلیه زمینه‌ها از قبیل صنعتی، آموزشی، تدارکاتی، اطلاعاتی، روشها و سازماندهی./

ی – اقدامات لازم در زمینه کسب اطلاع از اوضاع، رویدادها و تحولات سیاسی، نظامی آشکار و نهان منطقه و جهان و ارزیابی مستمر تهدیدات وتوان رزمی دشمنان بالفعل و بالقوه./

ک – تلاش مداوم و مستمر در جهت حفظ و صیانت ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها در زمینه‌های امنیتی./

ل – ایجاد تسهیلات لازم برای همکاری سپاه پاسداران با ارتش در مواقع ضروری که شورای عالی دفاع تعیین می‌نماید./

ماده ۸ – وظایف وزارت دفاع به شرح زیر می‌باشد:/

الف – ساخت و تولید وسایل مورد نیاز نیروهای نظامی و انتظامی و انجام تحقیقات صنعتی لازم و افزایش امکانات تکنولوژی صنایع مربوط./

ب – هدایت و هماهنگ نمودن امور پژوهشی و تحقیقاتی صنعتی ارتش و سازمان‌های وابسته به وزارت دفاع و هماهنگی با شورای عالی صنایعو مراکز پژوهشی و تحقیقات کشور./

ج – انجام تعمیرات خارج از مقدورات نیروهای نظامی و انتظامی./

د – انجام کلیه خریدهای خارجی مورد نیاز ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته به آنها بر اساس سیاست کلی و خط مشی دولت جمهوری‌اسلامی ایران./

تبصره ۱ – وزارتین دفاع و سپاه موظفند در زمینه خریدهای خارجی زیر نظر شورای عالی و دفاع هماهنگی و اقدام نموده و می‌توانند خریدهای‌مورد نیاز یکدیگر را نیز انجام دهند./

تبصره ۲ – کلیه خریدهای خارجی اقلام دفاعی مورد نیاز دیگر وزارتخانه‌ها، نهادها و سازمانهای کشور نیز صرفاً از طریق وزارتین دفاع و سپاه انجام‌خواهد شد./

ه – تهیه و تأمین و خرید داخلی اقلام حساس، مهم، سنگین قیمت و اقلام مشترک مورد نیاز ارتش و وزارت دفاع، به استثنا سوخت و مواد فاسدشدنی./

تبصره – وزارت دفاع می‌تواند تأمین بخشی از اقلام مشترک داخلی را با حفظ مسئولیت و تعیین خط مشی به نیروهای سه‌گانه تفویض نماید. مواردو چگونگی آن به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت دفاع با هماهنگی ستاد مشترک تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

و – تهیه لوایح مورد نیاز ارتش با هماهنگی ستاد مشترک و لوایح مورد نیاز وزارت دفاع و سازمانهای وابسته و پیگیری جهت سیر مراحل قانونی،ابلاغ قوانین و مصوبات هیأت وزیران به ارتش و نظارت بر اجرای قوانین و مقررات./

ز – دفاع از حقوق ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته با آنها در مراجع قضایی./

ح – بررسی و تحصیل بودجه اعتبارات ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته به آنها و نظارت در انجام هزینه‌ها و بررسی و تأیید بیلان حساب‌بودجه آنها./

ط – تهیه و تأمین زمین مورد نیاز و احداث تأسیسات ساختمانی ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته به آنها در چهارچوب ضوابط وسیاست‌های وزارتین مسکن و شهرسازی و برنامه و بودجه./

تبصره – وزارت دفاع می‌تواند احداث برخی تأسیسات ساختمانی نیروها را با حفظ مسئولیت و نظارت به نیروی مربوط محول نماید./

ی – اداره امور املاک ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته به آنها از نظر حقوقی و قانونی./

ک – تأمین خدمات درمانی پرسنل وزارت دفاع، ارتش و نیروهای انتظامی و سازمانهای وابسته به آنها، بازنشستگان، وظیفه‌بگیران مستمری‌بگیران‌و عائله تحت تکفل آنان./

ل – تأمین خدمات تعاونی افراد مذکور در بند فوق و عائله تحت تکفل آنان./

م – انجام امور بیمه، بازنشستگی، وظیفه و مستمری پرسنل ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

ن – تهیه و تأمین نقشه‌های نظامی و خدمات جغرافیایی مورد نیاز نیروهای نظامی و انتظامی./

س – پشتیبانی فنی، آموزشی و تعمیراتی سازمان‌های خدمات کامپیوتری نیروهای نظامی و انتظامی./

ماده ۹ – ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران ستاد فرماندهی کل در ارتش بوده و فرماندهی کل را در اداره امور ارتش یاری می‌نماید ووظایف آن به شرح زیر می‌باشد:/

الف – مشاورت فرماندهی کل نسبت به اعمال فرماندهی در ارتش./

ب – تهیه و توسعه تدابیر کلی نظامی (استراتژیک) و تهیه طرحهای مربوط مبتنی بر فرمان‌های فرماندهی کل با توجه به قوانین، تهدیدات وامکانات کشور./

ج – تهیه و تقدیم اطلاعات مورد نیاز جهت اخذ تصمیم به فرماندهی کل./

د – دریافت فرمان‌ها و تدابیر فرماندهی کل و ابلاغ آنها به نیروهای سه‌گانه و نظارت بر اجرای فرمان‌های صادره./

ه – تهیه و طرح‌ها و دستورالعمل‌ها بر مبنای فرمان‌ها و تدابیر دریافت شده و ابلاغ آنها به نیروهای سه‌گانه و نظارت بر اجرا./

و – نظارت بر حفظ توان رزمی ارتش./

ز – تهیه و طرح سازمان تجهیزات ارتش با توجه به تهدیدات، مقدورات، تدابیر دفاعی و اصول سیاست خارجی کشور با همکاری نیروهای سه‌گانه‌وزارت دفاع و تأیید شورای عالی دفاع جهت تصویب فرماندهی کل./

ح – برآورد نهایی نیازمندیهای لجستیکی ارتش./

ط – بررسی و هماهنگ نمودن بودجه‌های پیشنهادی نیروها و ارسال بودجه پیشنهادی ارتش به وزارت دفاع./

ی – همکاری با وزارت دفاع در زمینه تهیه لوایح مورد نیاز ارتش./

ک – نظارت و کنترل کلیه فعالیت‌های بیمارستان‌های ارتش./

ماده ۱۰ – مأموریت نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر می‌باشد:/

الف – پاسداری از قلمرو زمینی کشور جمهوری اسلامی ایران در برابر هر گونه تجاوز نظامی خارجی./

ب – دفع و انهدام نیروهای متجاوز./

ج – سازماندهی،تجهیز، آموزش و گسترش یگان‌های زمینی و آماده کردن آنان جهت اجرای مأموریت‌های محوله./

د – تهیه طرح نیازمندیهای لجستیکی و اقدام در جهت تهیه و خرید اقلام و خدماتی که به عهده نیروی زمینی بوده و اقلام مشترک داخلی که به آن‌واگذار می‌گردد./

ه – انجام پژوهش و تحقیقات لازم در کلیه زمینه‌ها در جهت نیل به خودکفایی./

و – تأمین دفاع هوایی کلیه یگانها، تأسیسات و نقاط حساس مربوطه در حد برد سلاح ضد هوایی سازمانی خود با هماهنگی و کنترل کلی عملیاتی‌نیروی هوایی./

ز – تأمین و حفاظت تأسیسات و پادگان‌های مربوط./

ح – تأمین نیازهای پزشکی پرسنل نیروی زمینی و اداره بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های مربوط./

ماده ۱۱ – مأموریت نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر است:/

الف – پاسداری از قلمرو فضایی کشور./

ب – حمله به هدف‌های نظامی و تأسیسات حیاتی دشمن بنا به دستور./

ج – پشتیبانی هوایی از نیروهای نظامی و انتظامی./

د – تأمین پدافند هوایی کشور، هماهنگی، هدایت و کنترل کلی عملیات پدافند هوایی سایر نیروها و سازمانهایی که در زمینه پدافند هوایی‌مسئولیتهایی به عهده دارند./

ه – جمع‌آوری اطلاعات الکترونیکی از عوامل تهدیدکننده و ارائه خدمات لازم./

و – سازماندهی، تجهیز، آموزش و گسترش یگانهای هوایی جهت اجرای مأموریت‌های محوله./

ز – تهیه طرح نیازمندیهای لجستیکی و اقدام در جهت تهیه و خرید اقلام و خدماتی که به عهده نیروی هوایی بوده و اقدام مشترک داخلی که به آن‌واگذار می‌گردد./

ح – انجام پژوهش و تحقیقات لازم در کلیه زمینه‌ها در جهت نیل به خودکفایی./

ط – تأمین و حفاظت تأسیسات و پادگانهای مربوط./

ی – تأمین نیازمندیهای پزشکی پرسنل نیروی هوایی و اداره بیمارستانها و درمانگاههای مربوط./

ماده ۱۲ – مأموریت نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر می‌باشد:/

الف – پاسداری از آبهای سرزمینی، فلات قاره و مناطق انحصاری، اقتصادی و جزایر کشور در برابر هر گونه تجاوز نظامی خارجی./

ب – حضور مستمر، کنترل و تأمین امنیت خطوط مواصلات دریایی خودی و جلوگیری از استفاده غیر مجاز بیگانگان از مناطق دریایی مذکور دربند فوق./

ج – دفع و سرکوبی هر گونه تجاوز نظامی به حاکمیت، حقوق و منافع کشور در مناطق مذکور در بند الف و انهدام تأسیسات دریایی دشمن بنا به‌دستور./

د – کنترل تردد کشتیها در خلیج فارس و دریای عمان و بازرسی کشتیهای مشکوک در مواقع لزوم بنا به دستور./

ه – سازماندهی، تجهیز و آموزش یگانهای دریایی جهت اجرای مأموریتهای محوله./

و – تهیه طرح نیازمندیهای لجستیکی و اقدام در جهت تهیه و خرید اقلام و خدماتی که به عهده نیروی دریایی بوده و اقلام مشترک داخلی که به آن‌واگذار می‌گردد./

ز – انجام پژوهش و تحقیقات لازم در کلیه زمینه‌ها جهت نیل به خودکفایی./

ح – تأمین دفاع هوایی کلیه یگانها، تأسیسات و نقاط حساس مربوط، جزایر و تأسیسات دریایی در حد برد سلاح ضد هوایی سازمانی خود باهماهنگی و کنترل کلی عملیاتی نیروی هوایی./

ط – تأمین و حفاظت تأسیسات و پادگانهای مربوط./

ی – تأمین نیازهای پزشکی پرسنل نیروی دریایی و اداره بیمارستانها و درمانگاههای مربوط./

ماده ۱۳ –مأموریت‌های مذکور در بندهای الف، مواد ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و قسمت اول بند د ماده ۱۱ و قسمت آخر ج ماده ۱۲ این قانون چنانچه درزمینه پاسداری از استقلال و تمامیت ارضی نظام جمهوری اسلامی ایران باشد، مأموریت اصلی بر عهده ارتش جمهوری اسلامی ایران بوده و نیروهای‌سه‌گانه سپاه پاسداران با نیروهای سه‌گانه ارتش همکاری خواهند نمود. لکن چنانچه مأموریت‌های مزبور در زمینه نگهبانی از انقلاب اسلامی ایران ودستاوردهای آن باشد، مأموریت اصلی بر عهده سپاه پاسداران بوده و نیروهای سه‌گانه ارتش و با نیروهای سه‌گانه سپاه همکاری خواهند نمود. مصادیق‌این ماده و نحوه و میزان همکاری ارتش و سپاه پاسداران در هر مورد را شورای عالی دفاع تعیین می‌نماید./

ماده ۱۴ – سازمان عقیدتی سیاسی، سازمانی است با سلسله مراتب مستقل و متمرکز که مأموریت و وظایف زیر را بر عهده دارد:/

۱ – مأموریت./

رشد و گسترش فرهنگ و ارزشهای اسلامی در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها بر اساس معیارها و ضوابط اسلامی و تدابیر ورهنمودها و دستورالعمل‌های مقام رهبری./

۲ – وظایف./

الف – آموزش عقیدتی و سیاسی پرسنل جهت رشد مذهبی و سیاسی آنان./

ب – انجام فعالیت‌های تبلیغی برای پرسنل از قبیل انتشار جزوات و نشریات، تشکیل کتابخانه‌ها و نمایشگاه‌ها و تولید برنامه‌های رادیو تلویزیونی‌ارتش و اداره مساجد و سایر اماکن مذهبی مربوط./

ج – ارائه خط مشی‌های مکتبی به مبادی ذیربط در جهت انطباق سازماندهی‌ها، مقررات، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها با ضوابط و معیارهای‌اسلامی./

د – نظارت بر حفظ و عمل به موازین اسلامی در تمامی زمینه‌ها و اعلام موارد خلاف به مسئولین جهت رفع آنها و گزارش به فرماندهی کل درصورت لزوم./

ه – بررسی و ارزیابی پرسنل از لحاظ شایستگی مکتبی جهت انتصابات، ترفیعات و مأموریت‌های خارج از کشور./

و – انجام کلیه وظایف روابط عمومی ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

تبصره – ارتش و وزارت دفاع و سازمان عقیدتی و سیاسی وابسته به آنها موظفند پشتیبانی‌های لجستیکی و پرسنلی مورد نیاز سازمان عقیدتی‌سیاسی را در چهارچوب جداول سازمان مربوط که به تصویب فرمانده کل می‌رسد، در اختیار قرار دهند./

ماده ۱۵ – مسئولین عقیدتی سیاسی کلیه یگان‌ها و سازمان‌ها از روحانیونی که حداقل دوره سطح را به پایان رسانده و از بینش سیاسی و اجتماعی‌کافی برخوردار باشند و در هیچ یک از تشکل‌های سیاسی عضویت و فعالیت نداشته باشند، تعیین می‌گردند./

ماده ۱۶ – سازمان حفاظت اطلاعات ارتش جمهوری اسلامی ایران سازمانی است با سلسله مراتب مستقل و متمرکز که با

هماهنگی وزارت‌اطلاعات مأموریت و وظایف زیر را انجام می‌دهد:/

۱ – مأموریت./

پیشگیری، کشف، شناسایی و خنثی کردن فعالیت‌های براندازی، جاسوسی، خرابکاری، موارد ایجاد نارضایتی، نفوذ جریانات سیاسی و ایجاد اختلال‌در انجام مأموریت به منظور حفظ و صیانت ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها از طریق حفاظت پرسنل، اطلاعات، اسناد، مدارک، اماکن،تأسیسات، وسایل و تجهیزات و امنیت ارتباطات با رعایت اصل ۱۵۶ قانون اساسی./

۲ – وظایف./

الف – کسب و جمع‌آوری اخبار و تولید، تجزیه و تحلیل و طبقه‌بندی اطلاعات مورد نیاز ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

ب – کشف و خنثی نمودن توطئه‌ها و براندازی، جاسوسی و خرابکاری./

ج – تهیه طرح‌ها و دستورالعمل‌های حفاظتی در زمینه حفاظت اخبار، اطلاعات، اسناد مدارک، تأسیسات، اماکن، تجهیزات و پرسنل ارتش ووزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها و نظارت بر اجرای آنها./

د – آموزش و ارشاد پرسنل ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها در زمینه‌های حفاظتی و آموزش تخصصی پرسنل سازمان حفاظت‌اطلاعات./

ه – گزارش اطلاعات و اخبار امنیتی غیر نظامی واصله به وزارت اطلاعات./

و – کشف و شناسایی فعالیت‌های سیاسی پرسنل و نفوذ جریانات و تشکل‌های سیاسی در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

ز – کشف و شناسایی موارد کم کاری و کارشکنی و تخلف در انجام مأموریت و گزارش آن به مسئولین مربوط./

ح – مطلع نمودن فرماندهان از مواردی که برای انجام مأموریتشان ضروری بوده و در صلاحیت آنان است./

ط – بررسی صلاحیت امنیتی پرسنل ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

ی – انجام کلیه امور مربوط به صدور پروانه حمل سلاح شکاری و کمری و مهمات مربوط در سطح ارتش و وزارت دفاع و سازمانهای وابسته به‌آنها./

ک – طرح‌ریزی و انجام عملیات فنی حفاظت اطلاعاتی و کنترل ارتباطات در سطح ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها./

تبصره ۱ – رییس سازمان حفاظت اطلاعات از بین افراد مورد تأیید مقام رهبری با حکم رییس ستاد مشترک منصوب می‌گردد و مستقیما تحت امرمقام رهبری انجام وظیفه می‌نماید و عزل وی نیز با تأیید مقام رهبری و حکم رییس ستاد مشترک انجام می‌شود./

تبصره ۲ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها موظفند پشتیبانی‌های پرسنلی و لجستیکی مورد نیاز را در چهارچوب جداول سازمان‌مربوط که به تصویب فرماندهی کل می‌رسد، در اختیار قرار دهند./

تبصره ۳ – رییس سازمان حفاظت اطلاعات موظف است در موارد براندازی و نیز خرابکاری‌های مهم، دادستان کل کشور و فرمانده کل سپاه‌پاسداران را سریعا در جریان قرار دهد./

تبصره ۴ – سازمان حفاظت اطلاعات موظف است موارد انحرافات عقیدتی، سیاسی و اخلاقی پرسنل را که در جریان مأموریت‌های خود مطلع‌می‌گردد، به سازمان عقیدتی سیاسی منعکس نماید./

ماده ۱۷ – شورای عالی دفاع به عنوان مشاور عالی نظامی مقام رهبری، دارای وظایف زیر می‌باشد:/

الف – پیشنهاد اعلان جنگ و صلح به فرماندهی کل./

ب – پیشنهاد اعلان بسیج همگانی به فرماندهی کل./

ج – پیشنهاد تعیین فرماندهان نیروهای سه‌گانه ارتش به فرماندهی کل./

د – تعیین سیستم تسلیحاتی کشور و سیاست‌های کلی ساخت و خریدهای تسلیحاتی و نظارت عالیه بر آنها و ایجاد هماهنگی‌های لازم بین‌وزارتین دفاع و سپاه در خریدهای خارجی و صنایع نظامی./

ه – تعیین موارد و نحوه همکاری و ایجاد هماهنگی‌های لازم بین ارتش و سپاه و پاسداران و نیروهای انتظامی در امور نظامی./

و – ایجاد هماهنگی بین نیروهای مسلح و دولت و نظارت عالیه بر آن./

ز – هدایت و هماهنگ نمودن امور پژوهش و تحقیقات صنعتی نظامی وزارتین دفاع و سپاه و ارتش و سپاه و سازمان‌های وابسته به آنها با مراکزتحقیقاتی و پژوهشی کشور./

فصل دوم – شرایط عمومی استخدام و طبقه‌بندی/

بخش اول – تعاریف/

ماده ۱۸ – استخدام در ارتش عبارت است از پذیرفته شدن شخص برای انجام خدمت موظف در یکی از مشاغل پیش‌بینی شده در این قانون./

ماده ۱۹ – مشاغل ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها از نظر پرسنلی که در آن مشاغل منصوب می‌گردند به سه گروه تقسیم می‌شوند:/

۱ – شغل نظامی که عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان برای نظامیان پیش‌بینی می‌شود./

۲ – شغل کارمندی که عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان برای کارمندان پیش‌بینی می‌شود./

۳ – شغل مشترک که عبارت است از مجموعه وظایف و اختیارات مشخصی که در جداول سازمان با این عنوان تعیین شده و منحصر به نظامیان یاکارمندان نبوده و قابل تخصیص به هر دو می‌باشد./

تبصره ۱ – مشاغل فرماندهی در ارتش از مشاغل نظامی می‌باشد./

تبصره ۲ – غیر از مشاغل فرماندهی مدیریت کلیه رده‌ها در وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها از مشاغل مشترک می‌باشند./

تبصره ۳ – در مشاغل مشترک شرایط احراز شغل باید به نحوی تعیین گردد که شایسته‌ترین پرسنل اعم از نظامی و کارمند منصوب گردند صرف‌نظامی یا کارمند بودن موجب ارشدیت پرسنل بر یکدیگر نخواهد بود./

ماده ۲۰ – رسته عبارت از مجموع رشته‌های شغلی است که از نظر تخصص یا نوع کار یا نوع آموزش وابستگی و ارتباط نزدیک داشته باشند./

ماده ۲۱ – پرسنل ارتش کسانی هستند که برابر شرایط و مقررات مندرج در این قانون و یا قانون خدمت وظیفه عمومی به خدمت پذیرفته می‌شوند وعبارتند از:/

الف کادر ثابت./

ب – وظیفه./

ج – پیمانی./

ماده ۲۲ – کادر ثابت به پرسنلی اطلاق می‌گردد که برای انجام خدمت مستمر در ارتش استخدام می‌شوند و عبارتند از:/

۱ – نظامیان./

۲ – کارمندان./

۳ – محصلین./

ماده ۲۳ – نظامیان پرسنلی هستند که پس از طی آموزش لازم به یکی از درجات پیش‌بینی شده در این قانون نائل و از لباس و علائم نظامی استفاده‌می‌نمایند./

ماده ۲۴ – کارمندان پرسنلی هستند که بر اساس مدارج تحصیلی و یا مهارت تجربی و تخصصی استخدام شده و بدون استفاده از درجات، علائم ولباس نظامی به یکی از رتبه‌های پیش‌بینی شده در این قانون نائل می‌شوند./

ماده ۲۵ – محصلین پرسنلی هستند که به منظور خدمت در کادر ثابت استخدام و قبل از انتصاب در یکی از مشاغل مندرج در این قانون در یکی ازمؤسسات آموزشی به هزینه ارتش یا وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها مشغول تحصیل می‌باشند./

ماده ۲۶ – پرسنل وظیفه کسانی هستند که مطابق قانون خدمت وظیفه عمومی در یکی از دوره‌های ضرورت، احتیاط یا ذخیره مشغول خدمت‌می‌باشند./

ماده ۲۷ – پرسنل پیمانی به کسانی اطلاق می‌گردد که خدمت پیمانی را به صورت نظامی یا کارمند برابر مقررات مندرج در این قانون انجام می‌دهند./

ماده ۲۸ – پرسنل خرید خدمت به کسانی اطلاق می‌گردد که طبق مقررات مربوط خدمت مشخصی را برابر قرار داد معینی انجام می‌دهند./

بخش دوم – شرایط عمومی استخدام/

ماده ۲۹ – شرایط عمومی استخدام در کادر ثابت و پیمانی به شرح زیر می‌باشد:/

الف – متدین بودن به دین اسلام./

ب – تابعیت جمهوری اسلامی ایران./

ج – ایمان به انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی و آمادگی فداکاری در راه تحقق اهداف آنها./

د – عدم محکومیت ناشی از اقدام علیه انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی ایران./

ه – عدم محکومیت به محرومیت از خدمات دولتی./

و – عدم سابقه عضویت یا وابستگی به احزاب و گروه‌های سیاسی غیر قانونی و یا الحادی./

ز – عدم عضویت یا وابستگی به احزاب و گروه‌های سیاسی./

ح – داشتن شرایط تحصیلی و یا تخصصی لازم برای خدمت مورد نظر./

ط – داشتن حداقل ۱۶ و حداکثر ۴۰ سال سن./

ی – عدم معروفیت به فساد اخلاق و عدم اعتیاد به مواد مخدر./

ک – داشتن سلامت روانی و جسمی متناسب با خدمت مورد نظر./

تبصره ۱ – ادامه خدمت یا اعاده به خدمت پرسنل منوط به داشتن صلاحیت‌های فوق به استثنای بندهای ح و ط می‌باشد./

تبصره ۲ – اقلیت‌های دینی شناخته شده در قانون اساسی که تا تاریخ تصویب این قانون استخدام شده‌اند از نظر ادامه خدمت از بند الف مستثنی‌می‌باشند./

تبصره ۳ – در ستاد مشترک، وزارت دفاع و نیروهای سه‌گانه هیأت‌هایی مرکب از بالاترین مسئولین عقیدتی سیاسی حفاظت اطلاعات و پرسنلی‌هر یک از سازمانهای فوق برای گزینش پرسنل جهت استخدام تشکیل می‌گردد. هیأت مرکزی گزینش مرکب از رییس ستاد مشترک، وزیر دفاع، مسئول‌سازمان عقیدتی سیاسی و مسئول سازمان حفاظت اطلاعات تشکیل و بر کار هیات‌های فوق نظارت می‌نماید./

ماده ۳۰ – استخدام پرسنل نظامی برای خدمت در کادر ثابت منحصراً بر اساس یکی از مقاطع تحصیلی پایان دوره‌های راهنمایی، دبیرستان، فوق‌دیپلم، لیسانس، فوق لیسانس، دکترا و بالاتر انجام می‌گیرد./

ماده ۳۱ – کارمندان به دو صورت زیر استخدام می‌شوند:/

الف – بر اساس مدارک تحصیلی در یکی از مقاطع پایان دوره‌های ابتدایی، راهنمایی، دبیرستان، فوق دیپلم، لیسانس، فوق لیسانس، دکترا و بالاتر./

ب – بر اساس تخصص و مهارت عملی با حداقل سواد خواندن و نوشتن و حداکثر پایان دوره دبیرستان./

ماده ۳۲ – ارتش می‌تواند فقط برای مشاغل درمانی و بهداشتی زنان را استخدام نماید. نقل و انتقالات زنان باید حتی‌الامکان تابع شرایط خدمتی‌همسران آنان باشد./

ماده ۳۳ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها می‌توانند به منظور تأمین نیاز سازمانی خود داوطلبینی را که حداقل دارای مدرک‌تحصیلی پایان دوره ابتدایی می‌باشند با اخذ تعهد ۵ سال خدمت نظامی و یا ۶ سال خدمت کارمندی به صورت پیمانی استخدام نمایند. تمدید مدت وتجدید قرارداد مجاز نمی‌باشد./

تبصره ۱ – خدمت پرسنل پیمانی به منزله انجام خدمت دوره ضرورت تلقی می‌گردد و در صورتی که قبل از خاتمه تعهد به هر علت از خدمت‌مستعفی یا بر کنار گردند برابر قانون خدمت وظیفه عمومی با آنان رفتار خواهد شد./

تبصره ۲ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها می‌توانند پرسنلی را که در حال انجام خدمت دوره ضرورت می‌باشند به صورت‌پیمانی استخدام نمایند./

ماده ۳۴ – به منظور جلوگیری از تورم پرسنلی در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها، در جدول سازمانی مشاغل باید به نحوی‌پیش‌بینی گردد که حتی‌الامکان از پرسنل وظیفه و پیمانی استفاده شود./

ماده ۳۵ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها می‌توانند در صورت نیاز از پرسنل وظیفه در حین خدمت دوره ضرورت و همچنین‌پرسنل پیمانی در طول مدت قرارداد با دارا بودن شرایط لازم برای کادر ثابت استخدام نمایند و این قبیل داوطلبان در شرایط مساوی از اولویت‌برخوردارند. آموزش، درجه یا رتبه و ترفیعات آنان تابع مقررات مندرج در این قانون خواهد بود./

ماده ۳۶ – سابقه خدمت وظیفه و پیمانی پرسنل کادر ثابت از نظر پایه حقوقی و سنوات بازنشستگی احتساب می‌گردد./

ماده ۳۷ – خرید خدمت اشخاص بنا به ضرورت و برای مدت محدود، بنا به تشخیص سازمان‌های استخدام‌کننده، به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بودکه توسط وزارت دفاع با هماهنگی ستاد مشترک و نیروهای سه‌گانه تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

ماده ۳۸ – ارتش وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها می‌توانند به منظور تأمین استاد و تکمیل اعضای هیأت علمی و مؤسسات آموزشی خودپرسنل مورد نیاز را بر اساس مقررات استخدامی هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عادی استخدام و به مشاغل آموزشی منصوب نمایند./

تبصره – استخدام مربی برای آموزش‌های پائین‌تر از سطوح دانشگاهی و همچنین پرداخت حق‌التدریس به اساتید و مربیان در کلیه سطوح تابع‌آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط وزارت دفاع و با همکاری ستاد مشترک و سازمان عقیدتی سیاسی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد./

ماده ۳۹ – استخدام اشخاص برای کادر ثابت بدون نیاز سازمانی و همچنین استخدام و یا تغییر وضع پرسنل جز به یکی از صور مذکور در این قانون‌مطلقا ممنوع است./

بخش سوم – طبقه بندی/

ماده ۴۰ – مشاغل نظامی ارتش به تناسب احتیاج نیروها و سازمان‌ها از رسته‌های مختلف تشکیل می‌گردد. انواع رسته و علائم رسته‌ای هر یک ازآنها و همچنین علائم درجات و شکل لباس پرسنل نظامی به موجب دستورالعمل‌هایی خواهد بود که به وسیله ستاد مشترک تهیه و به تصویب شورای‌عالی دفاع خواهد رسید./

ماده ۴۱ – وزارت دفاع موظف است با هماهنگی ستاد مشترک مشاغل مختص کارمندان موضوع بند ب ماده ۳۱ این قانون را از نظر پیچیدگی به سه‌گروه ۱، ۲، ۳، و میزان مهارت در انجام مشاغل هر یک از سه گروه را به سه رده (۱) ، (۲) و (۳) طبقه بندی نماید. کمیسیون ارزیابی مهارت فنی که‌حسب مورد در وزارت دفاع، ستاد مشترک یا هر یک از نیروهای سه‌گانه تشکیل می‌گردد در بدو استخدام تخصص و مهارت فنی این قبیل کارمندان رامورد ارزیابی قرار داده، گروه و رده آنان را تعیین می‌نماید./

ماده ۴۲ – وزارت دفاع و ستاد مشترک با هماهنگی نیروها مکلفند حداکثر ظرف مدت یک سال در چهارچوب این قانون کلیه مشاغل ارتش را موردبررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده و شرح وظایف و شرایط احراز هر شغل را تعیین و در انتصابات و ترفیعات ملاک عمل قرار دهند./

تبصره – بکارگیری پرسنل در مشاغل غیر مرتبط با تخصص آنان ممنوع است./

ماده ۴۳ – پرسنل وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آن نیز تابع مقررات این قانون می‌باشند./

فصل سوم – آموزش و ترفیعات/

بخش اول – آموزش/

ماده ۴۴ – مراکز و دوره‌های آموزشی نظامیان کادر ثابت به شرح زیر می‌باشد:/

الف – آموزشگاه نظامی./

ب – دوره تخصصی./

ج – دوره سرپرستی./

د – دانشکده علوم نظامی./

ه – دوره مقدمات رسته‌ای./

و – دوره عالی رسته‌ای./

ز – دوره آموزش نظامی./

ح – دانشکده فرماندهی و ستاد./

ط – دانشگاه علوم استراتژیک./

تبصره – نیروها و سازمان‌ها می‌توانند در صورت لزوم با هماهنگی ستاد مشترک علاوه بر آموزش‌های فوق دوره‌های عرضی آموزشی و تخصصی‌را برای پرسنل تشکیل دهند./

ماده ۴۵ – آموزشگاه نظامی./

آموزشگاه‌های نظامی به منظور آموزش نظامی و تخصصی اولیه به کسانی که با مدرک پایان دوره راهنمایی استخدام می‌شوند تشکیل می‌شود و دوره‌آموزشی آن حداقل یک سال خواهد بود. هر نیرو یا سازمان متناسب با نیاز خود نسبت به تشکیل آنها در یگان‌ها و مناطق مختلف اقدام و اساسنامه‌مربوط را تدوین و مواد آموزشی را معین خواهند نمود به نحوی که فارغ‌التحصیلان آن به خوبی از عهده مشاغل گروهبان‌دومی، گروهبان‌یکمی واستواردومی برآیند. دوره‌های آموزش نظامی و تخصصی اولیه این آموزشگاه‌ها ممکن است به صورت مجزا در مراکز آموزشی مختلف ارتش اجرا شود./

ماده ۴۶ – دوره تخصصی./

دوره‌های تخصصی برای تکمیل رسته و تخصص پرسنل بین درجات استواردومی و استواریکمی به مدت حداقل ۶ ماه تشکیل می‌گردد. نیروها وسازمانها مکلفند نسبت به تشکیل این دوره‌ها طوری اقدام نمایند که کلیه پرسنل بعد از درجه استواردومی بتوانند به موقع این دوره را طی نمایند.اساسنامه و برنامه‌های آموزشی باید طوری تنظیم گردد که فارغ‌التحصیلان آن بتوانند از عهده مشاغل درجات استواریکمی تا ستوان‌یکمی برآیند. نیل‌این پرسنل به درجات استواریکمی و ستوان‌سومی منوط به موفقیت در طی این دوره می‌باشد./

ماده ۴۷ – دوره سرپرستی./

دوره‌های سرپرستی برای کلیه پرسنلی که با مدرک پائین‌تر از دیپلم استخدام شده و به درجه ستوان‌سومی نائل گردیده‌اند بر حسب نیاز در تمامی یگان‌هاو سازمان‌ها به مدت حداقل ۳ ماه تشکیل می‌گردد. نیل این پرسنل به درجات ستوان‌دومی و ستوان‌یکمی منوط به موفقیت در طی این دوره می‌باشد./

ماده ۴۸ – نیروها و سازمان‌ها می‌توانند دوره سرپرستی و دوره تخصصی را به صورت متوالی در یک مرحله اجرا نمایند و همچنین می‌توانندبخشی از این دوره را به صورت آموزش حین خدمت انجام دهند./

ماده ۴۹ – دانشکده علوم نظامی./

هر یک از نیروهای سه‌گانه متناسب با نیاز خود اقدام به تشکیل دانشکده‌های علوم نظامی می‌نمایند. حداقل مدت آموزش این دانشکده‌ها هفت ترم‌تحصیلی در دو دوره به شرح زیر می‌باشد:/

دوره اول – این دوره حداقل شامل ۳ ترم تحصیلی می‌باشد که برای آموزش به کسانی که با مدرک پایان دوره دبیرستان از طریق مسابقه ورودی استخدام‌می‌شوند تشکیل می‌گردد./

دوره دوم – این دوره حداقل شامل چهار ترم تحصیلی می‌باشد که برای آموزش به کسانی که با انجام مسابقه ورودی از بین داوطلبان فارغ‌التحصیل دوره‌اول پذیرفته شده‌اند تشکیل می‌گردد. این قبیل داوطلبان بلافاصله پس از انجام دوره اول فقط یک بار حق در ارزیابی و مسابقه ورودی دوره دوم رادارند./

تبصره ۱ – نیروها می‌توانند بر حسب نیاز دوره اول را در مناطق مختلف تشکیل دهند./

تبصره ۲ – پرسنلی که با مدرک پائین‌تر از دیپلم استخدام شده و موفق به اخذ مدرک پایان دوره دبیرستان شده‌اند. در فواصل درجات گروهبان‌یکمی‌تا استواریکمی و نیز کارمندانی که مدرک پایان دبیرستان داشته و حداکثر ۲۵ سال سن داشته باشند می‌توانند در مسابقه ورودی دوره اول شرکت نمایندو در شرایط مساوی حق تقدم با پرسنل شاغل است./

تبصره ۳ – اساسنامه مربوط و مواد آموزشی باید طوری تنظیم گردد که با طی دوره‌های آموزشی بعدی، فارغ‌التحصیلان دوره اول از عهده مشاغل‌ستوان‌سومی تا سرهنگی برآمده و فارغ‌التحصیلان دوره دوم آمادگی انجام وظیفه در مشاغل کلیه درجات از ستوان‌دومی به بالا را داشته باشند./

تبصره ۴ – نیروها می‌توانند برای دوره‌های خلبانی و رسته‌های دریایی و سایر موارد ضروری دو دوره را به صورت پیوسته با حداقل هفت ترم‌تحصیلی اجرا نمایند./

تبصره ۵ – در صورت ضرورت و فوریت، نیروها می‌توانند بر حسب نیاز از دارندگان مدارک فوق دیپلم مورد نیاز برای شرکت در مسابقه ورودی‌دوره دوم ثبت نام نمایند./

تبصره ۶ – پذیرفته شدگان در دوره دوم بدون استفاده از درجه نظامی به تحصیل ادامه خواهند داد./

ماده ۵۰ – دوره مقدماتی رسته‌ای./

دوره‌های مقدماتی رسته‌ای بر حسب نیاز، به منظور آموزش مقدماتی برای رسته‌های مورد احتیاج به فارغ‌التحصیلان دوره‌های اول و دوم دانشکده‌های‌علوم نظامی و قبل از اعزام به یگان‌ها به مدت حداقل ۶ ماه در نیروها تشکیل می‌گردد./

ماده ۵۱ – دوره عالی رسته‌ای./

دوره‌های عالی رسته‌ای در درجات ستوان‌یکمی و سروانی به مدت حداقل ۶ ماه برای تمامی پرسنل فارغ‌التحصیل دوره‌های مقدماتی رسته‌ای وپرسنلی که در سطح فارغ‌التحصیلان این دوره شناخته شوند، و از آموزش قبلی آنان حداقل چهار سال گذشته باشد متناسب با رسته‌های آنان تشکیل‌می‌گردد. نیل به درجه سرگردی برای این قبیل پرسنل منوط به طی این دوره می‌باشد./

ماده ۵۲ – دوره آموزش نظامی./

دوره‌های آموزش نظامی برای کسانی که از بین فارغ‌التحصیلان مؤسسات و مدارس آموزش عالی و دانشگاه‌ها با مدارک تحصیلی فوق دیپلم و بالاتر به‌منظور خدمت در رسته‌های مورد نیاز به صورت نظامی در کادر ثابت استخدام می‌شوند به مدت حداقل ۳ ماه قبل از نیل به درجه تشکیل می‌گردد./

تبصره – هزینه‌های تحصیلات بالاتر از دیپلم این قبیل پرسنل بر اساس آیین‌نامه مربوط محاسبه و به آنان پرداخت می‌گردد./

ماده ۵۳ – دانشکده فرماندهی و ستاد./

این دانشکده برای آموزش به فارغ‌التحصیلان دوره دوم دانشکده‌های نظامی که دوره عالی را طی کرده‌اند و یا در سطح فارغ‌التحصیلان این دوره شناخته شده‌اند و دارندگان مدارک لیسانس و بالاتر مورد نیاز، که حداقل ۳ سال از آموزش قبلی آنها گذشته است، در درجات سرگردی سرهنگ‌دومی وهمچنین کارمندان دارای مدرک لیسانس و بالاتر مورد نیاز ارتش تشکیل می‌شود و دوره آن حداقل ۹ ماه خواهد بود پرسنل واجد شرایط ۳ بار حق‌شرکت در ارزیابی و مسابقه ورودی این دانشکده را دارند. اساسنامه مربوط و مواد آموزشی بایستی طوری تنظیم گردد که فارغ‌التحصیلان آن توانایی‌طراحی، فرماندهی و مواد آموزشی و مدیریت رده‌های بالای ارتش را داشته باشند. فارغ‌التحصیلان دانشکده فرماندهی و ستاد از یک سال ارشدیت‌برخوردار می‌گردند./

ماده ۵۴ – دانشگاه علوم استراتژیک./

دوره این دانشگاه برای آموزش، مطالعه و تحقیق در زمینه سیاست کلی نظامی و خط مشی کشور در امور دفاعی به مدت یک سال خواهد بود.فارغ‌التحصیلان دانشکده فرماندهی و ستاد و دارندگان مدارک فوق لیسانس و دکترای مورد نیاز ارتش در درجات سرهنگی و سرتیپ‌دومی و همچنین‌کارمندان که دارای مدرک تحصیلی فوق لیسانس و بالاتر می‌باشند، سه بار حق شرکت در ارزیابی و مسابقه ورودی این دانشگاه را دارند./

مقامات مملکتی که نظامی نبوده ولی به نحوی از انحا در مسائل دفاعی مسئولیت‌هایی دارند و همچنین فرماندهان و مدیران رده بالای سپاه پاسداران‌و نیروهای انتظامی با معرفی شورای عالی دفاع می‌توانند این دانشگاه را طی نمایند./

ستاد مشترک مکلف است نسبت به تشکیل این دانشگاه اقدام و اساسنامه و مواد آموزشی آن را تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع برساند./

ماده ۵۵ – طول هر یک از دوره‌ها و مراکز آموزشی در هر نیرو و سازمان با توجه به حداقل تعیین شده در این قانون بر اساس محتوای آموزشی موردنیاز در اساسنامه‌های مربوط که به وسیله نیروها و سازمان‌ها زیر نظر ستاد مشترک تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع می‌رسد تعیین می‌گردد./

ماده ۵۶ – پرسنلی که به هر یک از مراکز و دوره‌های آموزشی پیش‌بینی شده در این قانون اعزام می‌شوند، باید امکان و فرصت ادامه خدمت وبازدهی متناسب با مدت و کیفیت و اهمیت دوره آموزشی، حداقل دو برابر مدت تحصیل پس از اتمام آن را داشته باشند. این مدت در اساسنامه‌های‌آموزشی معین می‌گردد./

ماده ۵۷ – کلیه کارمندان اعم از کار ثابت و پیمانی در بدو خدمت باید یک دوره یک‌ماهه آموزش مقدماتی نظامی و آشنایی با قوانین و مقررات وآیین‌نامه‌ها و وضعیت خدمتی خود در ارتش را طی نمایند./

ماده ۵۸ – آموزش‌های ارتش باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی و اجرا گردد که نیاز سازمان مربوط را به بهترین نحو مرتفع نموده، ارتش را به سمت‌خودکفایی سوق دهد و در زمان صلح نیز پرسنل از عهده انجام وظایف مقرر در اصل ۱۴۷ قانون اساسی برآیند./

ماده ۵۹ – پرسنل پیمانی که به صورت نظامی خدمت خواهند کرد و همچنین پرسنل وظیفه در بدو خدمت، دوره‌های آموزشی مقدماتی نظامی وتخصصی مربوط را طی خواهند نمود. ستاد مشترک موظف است در جهت بهره‌گیری هر چه بهتر از پرسنل پیمانی و وظیفه برنامه آموزشی هر یک ازدوره‌های مزبور را با همکاری نیروها تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع برساند./

ماده ۶۰ – هر یک از دوره‌های آموزشی که بین دو یا چند نیرو و سازمان مشترک باشد حتی‌المقدور به وسیله یکی از نیروها و سازمان‌ها دائر وپرسنل سایر نیروها و سازمان‌ها نیز در آن آموزش خواهند دید./

ماده ۶۱ – در زمان جنگ در صورت ضرورت ممکن است زمان اجرای آموزش‌های مذکور در این قانون با حفظ سطح کیفی آموزش به پیشنهادنیروها و سازمان‌ها با هماهنگی ستاد مشترک و تصویب شورای عالی دفاع تقلیل یابد./

ماده ۶۲ – ارتش موظف است با همکاری نهضت سواد آموزی برای پرسنل امکانات سواد آموزی را فراهم آورد./

بخش دوم – ترفیعات/

ماده ۶۳ – ترفیع عبارت است از نیل به درجه یا رتبه بالا برابر مقررات این قانون./

تبصره – ترفیعات و روش اجرای آن به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به وسیله ستاد مشترک تهیه می‌گردد و اجرای آن منوط به تصویب‌فرماندهی کل می‌باشد./

ماده ۶۴ – ترتیب درجات پرسنل نظامی زمینی و هوایی و درجات معادل آن در نیروی دریایی به شرح زیر است:/

۱ – سرباز ناوی/

۲ – سربازدوم ناوی‌دوم/

۳ – سربازیکم ناوی‌یکم/

۴ – سرجوخه سرناوی/

۵ – گروهبان‌سوم مهناوی‌سوم/

۶ – گروهبان‌دوم مهناوی‌دوم/

۷ – گروهبان‌یکم مهناوی‌یکم/

۸ – استواردوم ناواستواردوم/

۹ – استواریکم ناواستواریکم/

۱۰ – ستوان‌سوم ناوبان‌سوم/

۱۱ – ستوان‌دوم ناوبان‌دوم/

۱۲ – ستوان‌یکم ناوبان‌یکم/

۱۳ – سروان ناوسروان/

۱۴ – سرگرد ناخداسوم/

۱۵ – سرهنگ‌دوم ناخدادوم/

۱۶ – سرهنگ ناخدایکم/

۱۷ – سرتیپ‌دوم دریاداردوم/

۱۸ – سرتیپ دریادار/

۱۹ – سرلشکر دریابان/

۲۰ – سپهبد دریاسالار/

تبصره – در کلیه مواردی که در این قانون عناوین درجات پرسنل نیروی زمینی و هوایی ذکر شده است در مورد پرسنل نیروی دریایی عناوین‌درجات معادل آن مورد نظر می‌باشد./

ماده ۶۵ – فارغ‌التحصیلان آموزشگاه نظامی به درجه گروهبان‌دومی نائل و حداقل مدت توقف آنان در تمامی درجات تا درجه ستوان‌سومی چهارسال و از آن به تعهد ۵ سال خواهد بود./

تبصره – پرسنلی که مدرک تحصیلی پایان دوره دبیرستان داشته باشند پس از ارائه مدرک دیپلم متوسط مدت توقف در درجات ستوان‌سومی به بعدبرای آنان حداقل چهار سال خواهد بود./

ماده ۶۶ – فارغ‌التحصیلان دوره اول دانشکده علوم نظامی به درجه ستوان‌سومی نائل می‌شوند و حداقل مدت توقف آنها در تمامی درجات بعدی‌چهار سال خواهد بود که در نهایت به درجه سرهنگی خواهند رسید./

تبصره – در موارد استثنایی به تشخیص شورای عالی دفاع و در صورت تصویب فرماندهی کل درجه سرتیپ‌دومی به صورت درجه تشویقی به این‌پرسنل اعطا می‌گردد./

ماده ۶۷ – فارغ‌التحصیلان دوره دوم دانشکده علوم نظامی به درجه ستوان‌دومی نائل و حداقل مدت توقف آنها در تمامی درجات تا درجه سرتیپ‌دومی چهار سال خواهد بود./

تبصره – در مورد کسانی که به درجه سرتیپ‌دومی نائل شده‌اند و دانشکده فرماندهی و ستاد را طی نموده یا مدارک تحصیلی فوق لیسانس و بالاترمورد نیاز و قابل قبول ارتش را دارند، ارتقا به درجات سرتیپی، سرلشکری و سپهبدی بر حسب نیاز با پیشنهاد شورای عالی دفاع منوط به تصویب‌فرماندهی کل خواهد بود./

ماده ۶۸ – چنانچه در اساسنامه طول هر یک از دوره‌ها و مراکز آموزشی بدو خدمت بر اساس نیاز نیرو یا سازمان مربوط بیش از حداقل زمان تعیین‌شده برای دوره‌های مشابه در سطح ارتش تعیین شود، پرسنل تحت آموزش پس از گذشت حداقل زمان، از حقوق و دیگر امتیازات درجه‌ای که پس ازطی دوره بدان نائل خواهند شد، برخورداری می‌گردند. استفاده از درجه موکول به اتمام دوره آموزشی می‌باشد./

ماده ۶۹ – وضعیت ترفیعات پرسنل نظامی فارغ‌التحصیل مدارس و مؤسسات آموزش عالی و دانشگاه‌ها پس از استخدام و طی دوره آموزش‌نظامی، حسب مورد به قرار زیر خواهد بود:/

الف – دارندگان مدارک فوق دیپلم به درجه ستوان‌سومی نائل می‌شوند و ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۶ این قانون خواهد بود./

ب – دارندگان مدارک لیسانس به درجه ستوان‌دومی نائل می‌شوند و ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۷ این قانون خواهد بود./

ج – دارندگان مدارک بالاتر در ازا هر سال تحصیلی بالاتر از لیسانس با معادل آن از دو سال ارشدیت نسبت به دارندگان مدرک لیسانس و در ازاهر چهار سال ارشدیت از یک درجه بالاتر برخوردار می‌گردند و ترفیعات بعدی آنان تابع مقررات ماده ۶۷ این قانون خواهد بود./

ماده ۷۰ – با پرسنلی که در طور خدمت موفق به اخذ و ارائه مدارک تحصیلی فوق دیپلم و بالاتر مورد نیاز و قابل قبول ارتش شوند به ترتیب زیررفتار می‌شود:/

الف – چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی درجه آنان پائین‌تر از درجات ورودی مدرک ارائه شده باشد، به درجات ورودی مدرک جدید برابرمقررات ماده ۶۹ این قانون نائل می‌شوند./

ب – چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی درجه آنان بالاتر از درجات ورودی مدرک ارائه شده باشد، صرفاً ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک‌تحصیلی جدید تابع مقررات ماده ۶۹ این قانون خواهد بود./

ماده ۷۱ – پرسنل پیمانی پس از طی دوره آموزشی لازم به درجات یا رتبه‌های زیر نائل می‌گردند:/

الف – دارندگان مدرک پایان دوره ابتدایی به درجه گروهبان‌سومی یا رتبه ۲/

ب – دارندگان مدرک پایان دوره راهنمایی به درجه گروهبان‌دومی یا رتبه ۵/

ج – دارندگان مدرک پایان دوره دبیرستان به درجه گروهبان‌یکمی یا رتبه ۷/

د – دارندگان مدرک فوق دیپلم به درجه ستوان‌سومی یا رتبه ۱۰/

ه – دارندگان مدرک لیسانس به درجه ستوان‌دومی یا رتبه ۱۱/

و – دارندگان مدرک بالاتر در ازا هر سال تحصیلی بالاتر از لیسانس از دو سال ارشدیت نسبت به دارندگان مدرک لیسانس و در ازا هر چهار سال‌ارشدیت از یک درجه یا رتبه بالاتر برخوردار می‌گردند./

تبصره – پرسنل پیمانی که برابر مقررات این قانون در کادر ثابت استخدام می‌شوند چنانچه آموزش‌های مورد نیاز کادر ثابت را طی نکرده باشندمی‌بایست آن را طی نموده و چنانچه درجه آنان پس از آموزشهای مزبور برابر درجات پیمانی آنان نباشد، مدت خدمت پیمانی در آن درجه جز سابقه‌ترفیع منظور خواهد شد./

ماده ۷۲ – پرسنل وظیفه از نظر نیل به درجات تابع مقررات قانون خدمت وظیفه عمومی می‌باشند./

ماده ۷۳ – اولین رتبه کارمندان موضوع بند الف ماده ۳۱ این قانون در بدو استخدام با مدرک پنجم ابتدایی ۲ با مدرک

پایان دوره راهنمایی ه بامدرک پایان دوره دبیرستان ۹ و با مدرک تحصیلی بالاتر از دیپلم به ازا هر دو سال تحصیل بالاتر از دیپلم یک رتبه بالاتر از ۹ می‌باشد./

تبصره ۱ – در صورتی که تعداد سنوات تحصیلی بالاتر از دیپلم، فرد باشد به ازا آخرین سال تحصیلی از دو سال ارشدیت برخوردار می‌گردند./

تبصره ۲ – کارمندان موضوع این ماده که در طول خدمت مدرک تحصیلی بالاتر از مدرک ارائه شده در بدو استخدام که مورد نیاز سازمان باشد ارائه‌نمایند چنانچه در زمان ارائه مدرک جدید رتبه خدمتی آنان بالاتر از رتبه ورودی مدرک ارائه شده باشد رتبه آنان به رتبه ورودی مدرک تغییر یافته و ازمزایای مقرره مربوط به آن، در طول خدمت استفاده خواهند نمود. چنانچه در زمان ارائه مدرک تحصیلی رتبه آنان بالاتر از رتبه ورودی مدرک ارائه شده‌باشد صرفا ترفیعات بعدی آنان بر اساس مدرک تحصیلی جدید انجام خواهد شد./

ماده ۷۴ – اولین رتبه کارمندان موضوع بند ب ماده ۳۱ این قانون که با مهارتی در یکی از رده‌های یک تا سه برای مشاغلی استخدام می‌شوند که ازنظر پیچیدگی و سختی در یکی از گروه‌های یک تا سه قرار دارند به شرح زیر می‌باشد:/

الف – رده ۱ گروه ۱، رتبه (۱) ./

ب – رده ۲ گروه ۱ و رده ۲، رتبه (۳) ./

ج – رده ۳ گروه ۱ و رده ۲ گروه ۲ و رده ۱ گروه ۳، رتبه (۵) ./

د – رده ۳ گروه ۲ و رده ۲ گروه ۳، رتبه (۷) ./

ه – رده ۳ گروه ۳، رتبه (۹) ./

تبصره ۱ – کارمندان موضوع بند الف این ماده در صورت داشتن مدرک پایان دوره ابتدایی از یک سال ارشدیت و کلیه کارمندان موضوع این ماده درصورت داشتن مدرک پایان دوره راهنمایی از چهار سال ارشدیت و به شرط داشتن مدرک پایان دوره دبیرستان از ۶ سال ارشدیت برخوردار می‌گردند. ودر صورتی که در طول خدمت موفق به اخذ و ارائه این مدارک گردند و از مدت خدمت آنها حداقل پنج سال باقی مانده باشد از تاریخ ارائه مدرک ازارشدیت مربوط برخوردار خواهند شد./

تبصره ۲ – کارمندان موضوع این ماده در صورتی که در طول خدمت موفق شوند در شغلی که در گروه بالاتری قرار دارد، به تأیید کمیسیون ماده ۴۱این قانون با یکی از رده‌های سه‌گانه مهارت انجام وظیفه نمایند، در صورت نیاز سازمان به گروه شغلی مزبور انتقال یافته و چنانچه رتبه ورودی رده‌مهارت و گروه شغلی جدید، بالاتر از رتبه آنان در زمان انتصاب در شغل جدید باشد از زمان انتصاب، رتبه آنان به رتبه ورودی مزبور تغییر یافته و ازمزایای مقرره مربوط به آن در طول خدمت استفاده خواهند نمود./

ماده ۷۵ – تعداد رتبه‌ها برای کارمندان موضوع مواد ۷۳ و ۷۴ این قانون ۲۰ رتبه بوده و کارمندان مزبور در صورت شایستگی و کارآیی هر چهار سال‌یک رتبه ارتقا خواهند یافت./

ماده ۷۶ – کارمندانی که دوره‌های طولی آموزشی را در ارتش یا وزارت دفاع طی نمایند به ازا هر سال آموزش از دو سال ارشدیت و هر دو سال‌آموزش از یک رتبه بالاتر برخوردار می‌گردند./

ماده ۷۷ – ستاد مشترک و وزارت دفاع موظفند همه‌ساله نیازمندیهای تخصصی و تحصیلی ارتش و وزارت دفاع را اعلام نمایند و تا پرسنل بتوانندر صورت تمایل در رشته‌های مزبور تحصیل کنند./

ماده ۷۸ – ترفیع پرسنل با رعایت مقررات این قانون منوط به تصویب مقامات زیر خواهد بود:/

الف – نظامیان تا درجه ستوان‌دومی و کلیه کارمندان. در نیروها، فرمانده نیروی مربوط در وزارت دفاع و ستاد مشترک، وزیر دفاع و رییس ستادمشترک./

ب – از درجه ستوان‌یکمی به بالا، فرماندهی کل./

ماده ۷۹ – وضعیت پرسنل در کلیه مراحل خدمت از نظر مکتبی به وسیله سازمان عقیدتی سیاسی، از نظر امنیتی به وسیله سازمان حفاظت‌اطلاعات و از نظر کارایی توسط کمیسیون ارزیابی مورد بررسی قرار می‌گیرد تا در ترفیعات و انتصابات ملاک عمل واقع شود./

تبصره – وزارت دفاع و ستاد مشترک در زمینه ارزیابی کارآیی، سازمان عقیدتی سیاسی در زمینه صلاحیت مکتبی و سازمان حفاظت و اطلاعات درزمینه صلاحیت امنیتی، آیین‌نامه اجرایی ماموریت محوله در این ماده را تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع می‌رسانند./

ماده ۸۰ – برای ترفیع، پرسنل علاوه بر حائز بودن کلیه شرایط مقرر در این قانون و ضوابط مربوط بایستی قبلاً یا همزمان با ترفیع در شغل سازمانی‌بالاتر منصوب شده باشند./

تبصره ۱ – وزارت دفاع و ستاد مشترک با هماهنگی نیروهای سه‌گانه مکلفند حتی‌الامکان پیش‌بینی‌های لازم را در زمینه‌های استخدام، آموزش وگردش مشاغل سازمانی به نحوی انجام دهند که پرسنل به علت نداشتن محل سازمانی از نیل به ترفیع محروم نگردند./

تبصره ۲ – وضعیت ترفیعاتی پرسنل منتسب و همچنین مأمورین به مناطق جنگی مطابق دستورالعملی می‌باشد که از طریق ستاد مشترک باهماهنگی نیروها تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع خواهد رسید./

تبصره ۳ – ایجاد یا بالا بردن محل سازمانی به منظور ترفیع پرسنل ممنوع است./

ماده ۸۱ – ستاد مشترک با هماهنگی نیروهای سه‌گانه مکلفند حداکثر ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون محل‌های سازمانی ارتش رامورد بررسی قرار داده و ضرورت نظامی یا کارمندی یا مشترک بودن شغل را تعیین و درجات و رتبه‌های متناسب برای هر محل سازمانی را در نظربگیرند. وزارت دفاع نیز مکلف است نسبت به این تجدید نظر در مورد محل‌های سازمانی خود با هماهنگی سازمان امور اداری و استخدامی اقدام‌نماید./

ماده ۸۲ – تعداد و ترکیب نیروی انسانی ارتش و همچنین نسبت به درجه‌ها و رتبه‌های آنان بر مبنای خط مشی، استراتژی و تهدیدات، برابر جداول‌سازمان و تجهیزات مصوب و به نسبتی که به وسیله ستاد مشترک تعیین و پس از تأیید شورای عالی دفاع به تصویب فرماندهی کل خواهد رسیدمشخص می‌گردد./

ماده ۸۳ – کلیه پرسنل برای نیل به درجه یا رتبه بالاتر باید مدت توقف مقرر در درجه یا رتبه مربوط را برابر ضوابط مقررات این قانون طی نمایند وجز در مورد پرسنل منتسب، حداقل نصف آن در آخرین درجه یا رتبه در شغل سازمانی باشند./

ماده ۸۴ – دادن ارشدیت به پرسنلی که خود رشادت، فداکاری، تلاش، ابتکار و خلاقیت فوق‌العاده و ارزنده نشان می‌دهند تابع شرایط عمومی‌ترفیعات نبوده و با پیشنهاد فرماندهان یا مسئولان مربوط و تصویب مقامات مصرحه در ماده ۷۸ این قانون خواهد بود./

ماده ۸۵ – در موارد استثنایی به منظور تأمین نیازمندیهای سازمان و حفظ تعادل در سلسله مراتب در مشاغل حساس ممکن است نظامیان با پیشنهادفرمانده مربوط و تصویب فرماندهی کل حداکثر دو درجه موقت ترفیع یابند./

تبصره ۱ – پرسنلی که به درجه موقت نائل می‌شوند در تمام مدتی که حق استفاده از درجه مزبور را دارند حقوق همان درجه را دریافت خواهندداشت./

تبصره ۲ – ترفیع این قبیل پرسنل از لحاظ درجه ثابت تابع مقررات این قانون بوده و نیل به درجه ثابت بالاتر پس از طی حداقل مدت توقف امکان‌پذیر است./

تبصره ۳ – در صورت رفع نیاز سازمانی یا مشاهده عدم کارآیی و شایستگی درجه موقت سلب می‌گردد./

تبصره ۴ – در صورتی که مشمولین این ماده در حین استفاده از درجه موقت بازنشسته یا معلول و یا فوت شوند عنوان و مزایای درجه موقت از آنان‌سلب و مأخذ احتساب حقوق بازنشستگی یا وظیفه و یا مستمری بر مبنای حقوق و درجه ثابت خواهد بود مگر در مورد پرسنل شهید و جانباز که‌درجه موقت آنان مبنای احتساب حقوق مستمری و وظیفه خواهد بود./

ماده ۸۶ – وضع ترفیع پرسنلی که تحت تعقیب قانونی قرار می‌گیرند به شرح زیر خواهد بود:/

الف – در صورتی که در مراجع قضایی تحت پیگرد قانونی قرار گیرند و با قرار صادره از مراجع ذیصلاح بازداشت شوند، از تاریخ بازداشت ترفیع‌معلق می‌گردد، مشروط بر این که تاریخ بازداشت قبل از تاریخ استحقاق ترفیع باشد./

ب – در صورتی که پرونده منتهی به صدور رأی قطعی برائت یا قرار منع پیگرد و یا موقوفی تعقیب گردد، ترفیع پرسنل از تاریخ استحقاق از این‌لحاظ بلامانع است./

ج – در صورت محکومیت، مدتی که بر اثر اجرای کیفر عملاً از خدمت منفک شده‌اند، به حداقل مدت توقف در درجه یا رتبه اضافه خواهد شد./

د – محکومیت‌ها به میزانی که مشمول عفو، آزادی مشروط، تعلیق مجازات، تأخیر اجرای حکم و حبس با خدمت قرار گرفته‌اند اثری در ترفیع‌ندارند./

ماده ۸۷ – مدت توقف در درجه یا رتبه برای پرسنلی که به تنزیل موقت درجه یا رتبه تنبیه می‌شوند بلافاصله پس از انقضای مدت تنبیه، همان‌قدمتی خواهد بود که در درجه یا رتبه قبل از تنبیه داشته‌اند./

فصل چهارم – وضعیت پرسنل از لحاظ خدمت/

ماده ۸۸ – وضعیت پرسنل مشمول این قانون از لحاظ خدمت حسب مورد به شرح زیر خواهد بود:/

الف – خدمت آزمایشی./

ب – خدمت آموزشی./

ج – حاضر به خدمت./

د – مأمور./

ه – مأمور به خدمت./

و – مرخصی./

ز – غایب./

ح – فراری./

ط – بازداشت./

ی – منتظر خدمت./

ک – بدون کار./

ل – منتسب./

ماده ۸۹ – خدمت آزمایشی وضع خدمتی کارمندانی است که برابر مقررات مربوطه به خدمت پذیرفته شده و به منظور ارزیابی شایستگی‌های لازم‌به مدت ۶ ماه تا دو سال مرحله آزمایشی را می‌گذرانند./

ماده ۹۰ – خدمت آموزشی وضع خدمتی پرسنلی است که بدون داشتن شغل سازمانی در یکی از مؤسسات یا مراکز آموزشی به هزینه ارتش یاوزارت دفاع و یا سازمان‌های وابسته به آنها، آموزش می‌بینند./

تبصره – جز در مورد آموزش‌های بدو استخدام چنانچه دوره آموزش کمتر از شش ماه باشد پرسنل با حفظ محل سازمانی به صورت مأمور دوره راطی خواهند نمود و در صورتی که دوره آموزش بیشتر از ۶ ماه باشد پرسنل در دوران آموزش منتسب خواهند شد./

ماده ۹۱ – حاضر به خدمت وضع پرسنلی است که برابر مقررات مربوط در یکی از مشاغل سازمانی منصوب و عملاً در آن شغل انجام وظیفه‌می‌نمایند./

ماده ۹۲ – مأمور وضعیت پرسنلی است که برای مدتی کمتر از یک سال در یکی از مشاغل سازمان غیر از شغل سازمانی خود و یا در شغلی که درسازمان، محلی برای آن پیش‌بینی نشده است گمارده شوند و یا به سایر نیروها و سازمان‌ها برای مدت مزبور اعزام گردند./

تبصره ۱ – در مورد مشاغلی که در جداول سازمان، محلی برای آن پیش‌بینی نشده است نیرو و یا سازمان مربوط موظف است حداکثر ظرف مدت‌یک سال تکلیف آن از لحاظ حذف شغل و یا درج آن در جدول سازمان مشخص نماید./

تبصره ۲ – مأمور شدن و انتقال پرسنل به نیرو یا سازمان دیگر با هماهنگی دو نیرو و یا سازمان مربوط و تصویب ستاد مشترک انجام خواهد شد./

تبصره ۳ – نیروها و سازمان‌ها مکلفند پرسنل مازاد بر نیاز خود را به ستاد مشترک معرفی نمایند تا با انتقال یا مأمور نمودن آنان به سایر نیروها وسازمان‌ها امکان بهره‌برداری هر چه بیشتر از پرسنل و تأمین نیازهای سازمانی فراهم گردد./

ماده ۹۳ – مأمور به خدمت وضعیت پرسنلی است که به سایر وزارتخانه‌ها یا نهادها یا سازمان‌های دولتی یا وابسته به دولت مأمور می‌گردند./

تبصره – مأمور به خدمت شدن پرسنل منوط به تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون و درج مراتب در فرمان همگانی می‌باشد./

ماده ۹۴ – مرخصی وضع پرسنلی است که برابر مقررات مربوط در حال استفاده از مرخصی‌های زیر می‌باشند:/

الف – مرخصی استحقاقی – پرسنل اعم از کادر ثابت، وظیفه پیمانی حق استفاده از یک ماه مرخصی سالانه را با استفاده از حقوق و مزایای مربوطدارا می‌باشند. مدت مرخصی در مناطق بد آب و هوا ۴۵ روز خواهد بود./

تبصره – پرسنل در دوره‌های آموزشی می‌توانند طبق مقررات مندرج در اساسنامه آموزشگاه‌های مربوط از مرخصی تحصیلی استفاده نمایند./

ب – مرخصی استعلاجی – پرسنلی که به علت بیماری قادر به خدمت نمی‌باشند با تجویز پزشک مسئول علاوه بر مرخصی استحقاقی حداکثر تا۴ ماه می‌توانند از این مرخصی استفاده نمایند. پرسنل زن از نظر مرخصی دوران بارداری شمول قانون استخدام کشوری می‌باشند./

ج – مرخصی اضطراری – پرسنلی که استحقاق مرخصی سالانه را نداشته لکن اضطراراً نیاز به مرخصی دارند می‌توانند از مرخصی‌های استحقاقی‌سال‌های بعد استفاده نمایند./

د – مرخصی بدون حقوق – پرسنل در شرایط خاص و ضروری می‌توانند حداکثر جمعاً سه سال در طول خدمت بدون حقوق استفاده نمایند. این‌مدت از لحاظ حقوق و ترفیعات و بازنشستگی جز سنوات خدمتی محسوب نمی‌گردد./

ه – مرخصی تشویقی – به مقتضای ابراز لیاقت و شایستگی ممکن است حداکثر تا ۳۰ روز در طول سال به پرسنل مرخصی تشویقی داده شود./

تبصره ۱ – ترتیب استفاده از مرخصی‌های مذکور، تعیین مناطق بد آب و هوا موضوع بند الف این ماده و حدود اختیارات فرماندهان و رؤسا دردادن مرخصی‌ها به موجب آیین‌نامه‌ای است که به وسیله ستاد مشترک، با هماهنگی وزارت دفاع و نیروهای سه‌گانه و سازمان امور اداری و استخدامی‌تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع خواهد رسید./

تبصره ۲ – در شرایط جنگی و بسیج همگانی و در مواقعی که ضرورت ایجاد می‌نماید، اعطا مرخصی و مدت آن تابع شرایط عمومی این ماده‌نبوده و در آیین‌نامه‌ای که به وسیله ستاد مشترک تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع می‌رسد مشخص خواهد شد./

ماده ۹۵ – غایب وضع پرسنلی است که بدون رعایت مقررات در محل خدمت حاضر نشوند./

ماده ۹۶ – فراری وضع پرسنلی است که مدت غیبت آنان در زمان صلح از ۱۵ روز و در زمان جنگ از ۵ روز تجاوز نماید. و حقوق و مزایای این‌قبیل پرسنل از تاریخ غیبت قطع می‌گردد و پرسنل فراری پس از معرفی یا دستگیری بلافاصله شروع به خدمت نموده و به اتهام فرار آنان برابر مقرراتکیفری مربوط رسیدگی می‌شود. وضعیت خدمتی پرسنل کادر ثابت که مرتکب فرار از خدمت شده‌اند به شرح زیر خواهد بود:/

الف – در صورت صدور رأی برائت یا قرار موقوفی تعقیب یا قرار منع پیگرد، ایام غیبت و فرار به انتساب تبدیل خواهد شد./

ب – در صورت محکومیت به مجازاتی که مستلزم اخراج از خدمت نباشد، ایام غیبت و فرار جز خدمت محسوب نمی‌گردد./

ج – در صورت محکومیت به مجازاتی که مستلزم اخراج از خدمت باشد از تاریخ قطعیت رأی اخراج خواهند شد./

تبصره – هر گاه مدت فرار پرسنل کادر ثابت بالغ بر ۶ ماه گردد از زمان آغاز غیبت اخراج می‌گردند و پس از آن برابر مقررات کیفری مربوط محاکمه‌شده و فقط در صورت صدور رأی برائت یا قرار موقوفی تعقیب یا منع پیگرد، حکم اخراج نیز کان‌لم‌یکن خواهد شد. در صورتی که محاکمه غیابی انجام‌گردد پرسنل می‌توانند پس از حضور به حکم صادره اعتراض نموده و در صورت صدور رأی برائت یا قرار موقوفی تعقیب یا منع پیگرد در رسیدگی‌مجدد، حکم اخراج آنان نیز کان‌لم‌یکن می‌گردد./

ماده ۹۷ – بازداشت وضع پرسنلی است که به موجب قرارهای صادره از مراجع ذیصلاح قضایی تا صدور حکم قطعی در توقیف به سر برده و یابرابر مقررات انضباطی در بازداشتگاه یا محل خدمتی تحت نظر باشند./

ماده ۹۸ – منتظر خدمت وضع پرسنلی است که برابر مقررات مربوط به علت ارتکاب تخلفات انضباطی به طور موقت از کار بر کنار شده باشند./

تبصره – مدت انتظار خدمت جز ایام خدمت برای ترفیع منظور نشده و تنها از نظر بازنشستگی محسوب می‌گردد. کسور بازنشستگی این مدت براساس آخرین حقوق قبل از انتظار خدمت به صندوق بازنشستگی واریز می‌گردد./

ماده ۹۹ – بدون کار وضع پرسنلی است که به یکی از علل زیر موقتاً از کار بر کنار گردند:/

الف – به موجب قرارهای صادره از مراجع ذیصلاح قضایی بازداشت شوند./

ب – برابر احکام صادره از دادگاه‌های صالح زندانی شوند./

ج – به علت عدم پرداخت محکوم به یا بدهی منجر به صدور اجرائیه، زندانی شوند./

د – به علت ارتکاب تخلفات انضباطی بدون کار شوند./

ه – در صورتی که محکوم به اقامت اجباری یا ممنوع از اقامت در محل معین شوند./

تبصره ۱ – چنانچه در محل اقامت پرسنل مشمول بند (ه) پادگان و یا سازمان نظامی وجود داشته باشد ارتش در صورت نیاز می‌تواند آنان را به‌جای بدون کاری در آن محل حاضر به خدمت نماید./

تبصره ۲ – مدت بدون کاری جز ایام خدمت برای ترفیع منظور نشده و تنها از نظر بازنشستگی محسوب می‌گردد./

کسور بازنشستگی این مدت بر اساس آخرین حقوق قبل از بدون کاری به صندوق بازنشستگی واریز خواهد شد./

تبصره ۳ – محکومیت‌ها به میزانی که مشمول عفو، آزادی مشروط، تعلیق اجرای مجازات، تأخیر اجرای حکم یا حبس با خدمت قرار گیرند باعث‌بدون کاری نخواهد شد./

ماده ۱۰۰ – منتسب وضعیت پرسنلی است که در یکی از حالت‌های زیر از یگان خدمتی خود منفک گردیده و در اختیار آجودانی نیرو یا سازمان‌مربوط یا آجودانی ستاد مشترک قرار می‌گیرند و کلیه عملیات پرسنلی آنان در مدت انتساب بر عهده آجودانی‌های مزبور می‌باشد./

مدت انتساب جز مدت خدمت برای ترفیع منظور می‌گردد به استثنای پرسنل مفقودالاثر که موکول به تعیین تکلیف آنان است./

الف – پرسنلی که به واسطه حذف یا انحلال محل سازمانی موقتاً بدون شغل شوند که در این صورت نیرو یا سازمان مربوط موظفند حداکثر تا سه‌ماه وضعیت شغلی این قبیل پرسنل را روشن نمایند./

ب – پرسنلی که به دست دشمنان خارجی اسیر گردیده یا توسط ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح و یا قاچاقچیان به گروگان گرفته شده باشند،برای تمام مدت اسارت یا در گروگان بودن و حداکثر تا شش ماه پس از آزادی. نیرو یا سازمان مربوط موظف است ظرف مدت مزبور وضعیت این قبیل‌پرسنل را روشن نماید./

ج – پرسنل مفقودالاثری که در نبرد با دشمنان خارجی یا رویارویی با ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح و یا قاچاقچیان ناپدید شده و وضع آنان‌نامعلوم است تا تعیین وضعیت./

د – پرسنلی که به لحاظ بیماری بیش از ۴ ماه بستری می‌گردند، حداکثر تا یک سال./

ه – مدت بدون کاری پرسنل موضوع بند الف ماده ۹۹ این قانون در صورت صدور رأی برائت، قرار موقوفی تعقیب یا قرار منع پیگرد./

تبصره – پرسنل مأمور و مأمور به خدمت بیش از ۶ ماه و همچنین محصلینی که در طول خدمت به دوره‌های آموزشی بیش از شش ماه اعزام‌می‌گردند در حکم منتسب خواهند بود./

فصل پنجم – تکالیف انضباطی پرسنل، تشویقات، تنبیهات و چگونگی رسیدگی به شکایات/

ماده ۱۰۱ – پرسنل ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها از نظر امور انضباطی تابع آیین‌نامه‌ای می‌باشند که تکالیف انضباطی پرسنل،میزان تشویقات و تنبیهات انضباطی و حدود اختیارات فرماندهان و مسئولان در زمینه اعمال آنها را در حدود مقرر در این قانون تعیین می‌نماید.آیین‌نامه انضباطی فوق توسط ستاد مشترک با همکاری و هماهنگی وزارت دفاع و نیروهای سه‌گانه و سازمان عقیدتی سیاسی تهیه و در صورت‌تصویب مقام رهبری به اجرا گذارده می‌شوند./

ماده ۱۰۲ – پرسنل به مقتضای ابراز لیاقت و شایستگی به شرح زیر تشویق می‌شوند:/

الف – تشویق شفاهی./

ب – تشویق کتبی./

ج – تشویق در دستور قسمتی./

د – تشویق در دستور نیرو یا سازمان./

ه – تشویق در فرمان همگانی ارتش./

و – مرخصی تشویقی حداکثر به مدت ۳۰ روز در سال./

ز – پاداش و جوائز./

ح – اعطای نشان./

ط – رفع تنبیهات./

ی – ارشدیت./

تبصره – اعطا درجه تشویقی از طریق ارشدیت به میزانی که منجر به نیل به درجه بالاتر گردد انجام می‌شود./

ماده ۱۰۳ – تنبیهاتی که به علت تخلفات پرسنل اعمال می‌شود به شرح زیر است:/

الف – توبیخ شفاهی./

ب – توبیخ کتبی./

ج – توبیخ در دستور قسمتی./

د – توبیخ در دستور نیرو یا سازمان./

ه – توبیخ در فرمان همگانی ارتش./

و – خدمت شبانه روزی در قسمت، حداکثر تا ۳۰ روز./

ز – بازداشت غیر قابل تمدید در بازداشتگاه، حداکثر تا ۳۰ روز./

ح – کسر حقوق حداکثر به میزان یک پنجم، حداکثر به مدت ۴ ماه./

ط – انتظار خدمت حداکثر تا ۶ ماه./

ی – بدون کاری حداکثر تا ۳ ماه./

ک – محرومیت از ترفیع به مدت محدود و حداکثر دو سال در زمان صلح و چهار سال در زمان جنگ./

ل – تنزیل درجه یا رتبه برای مدت محدود یا دائم./

م – معافیت از خدمت./

ن – اخراج از خدمت./

تبصره ۱ – اعمال تنبیهات مذکور در بندهای (ز) و (ح) این ماده منوط به تفویض اختیار از سوی فرماندهی کل ( مقام رهبری) به فرماندهان می‌باشد./

تبصره ۲ – در صورتی که تنزیل درجه یا رتبه برای مدت محدود اعمال شود، پس از انقضای مدت مزبور پرسنل مورد تنبیه یا رتبه قبل از تنبیه باهمان سابقه به خدمت ادامه داده و ترفیعات بعدی آنان بر اساس درجه یا رتبه مزبور خواهد بود و در صورتی که تنزیل درجه یا رتبه به طور دائم اعمال‌شود، پرسنل مورد تنبیه پس از طی حداقل مدت توقف در درجه یا رتبه تنبیهی با احتساب قدمت خدمت در درجه یا رتبه قبل از تنزیل به درجه یا رتبه‌بالاتر نائل شده و ترفیعات بعدی آنان طبق مقررات این قانون خواهد بود./

ماده ۱۰۴ – رسیدگی به تخلفات پرسنل که فرمانده نیروی مربوط برای آنان پیشنهاد محرومیت از ترفیع، تنزیل درجه یا رتبه، معافیت از خدمت و یااخراج از خدمت می‌دهد و همچنین رسیدگی به شکایات پرسنل از رده‌های بالاتر در امور خدمتی، در هیأت‌هایی مرکب از اعضا مشروحه زیر به عمل‌می‌آید:/

الف – معاون پرسنلی نیروی مربوط یا جانشین وی./

ب – رییس بازرسی نیروی مربوط یا جانشین وی./

ج – مسئول سازمان عقیدتی سیاسی نیروی مربوط یا جانشین وی./

د – مسئول سازمان حفاظت اطلاعات نیروی مربوط یا جانشین وی./

ه – نماینده سازمان قضایی نیروهای مسلح./

تبصره ۱ – چنانچه پرسنل متخلف یا شاکی، جمعی وزارت دفاع یا ستاد مشترک باشند، مقامات هم‌تراز وزارت دفاع و مشترک هیأت را تشکیل‌خواهند داد و پیشنهاد تنبیهات فوق‌الذکر نیز به وسیله وزیر دفاع یا رییس مشترک به هیأت ارائه خواهد شد./

تبصره ۲ – هیأت‌های رسیدگی می‌توانند از اشخاصی که ضروری تشخیص می‌دهند به منظور اظهار نظر دعوت نمایند لیکن حق رأی منحصر به‌اعضا اصلی هیأت است./

تبصره ۳ – دعوت از شخص متخلف جهت استماع دفاعیات وی در جلسه رسیدگی الزامی است لکن در صورتی که دو بار بدون عذر موجه درجلسه هیأت حضور نیابد این حق از وی سلب می‌گردد./

تبصره ۴ – حداقل یک هفته قبل از تشکیل جلسه رسیدگی، موضوع تخلف و دلائل مربوط و خلاصه پرونده و سوابق پرسنل متخلف به تمامی‌اعضا هیأت و همچنین شخص متخلف کتبا اعلام می‌گردد./

تبصره ۵ – شکایات پرسنل از رده‌های بالاتر تنها در صورتی که قابل طرح در این هیأت خواهد بود که قبلاً توسط پرسنل مزبور به فرمانده یک رده‌بالاتر و فرمانده نیروی مربوط و در مورد پرسنل وزارت دفاع و ستاد مشترک به وزیر دفاع یا رییس ستاد مشترک گزارش شده باشد./

تبصره ۶ – تصمیمات هیأت با اکثریت آرا اتخاذ خواهد شد و جز در موارد معافیت یا اخراج از خدمت و شکایت از فرماندهان نیروها و رییس‌ستاد مشترک و وزیر دفاع، پس از درج در فرمان همگانی قابل اجرا می‌باشد. در این موارد نیز در صورتی که ظرف مدت یک ماه پس از ابلاغ تصمیمات‌به شخص ذینفع مورد اعتراض وی قرار نگیرد پس از درج در فرمان همگانی قابل اجرا است و در صورت تسلیم اعتراضیه، موضوع در هیأت مذکور درماده ۱۰۵ این قانون مورد رسیدگی قرار گرفته و رأی هیأت مزبور پس از درج در فرمان همگانی قابل اجرا خواهد بود. ذینفع نسبت به آرا قابل اجرا هریک از دو هیأت می‌تواند به مراجع صالحه قضایی تنظیم نماید./

تبصره ۷ – رسیدگی به تخلفات مرتبط با جنگ که برای عاملین آنها پیشنهاد تنبیهات فوق‌الذکر گردیده است بر عهده دادگاه‌های نظامی خواهد بودکه به منظور رسیدگی به جرائم و تخلفات پرسنل، در مناطق مورد نیاز تشکیل می‌گردد./

تبصره ۸ – اعمال تنبیهات مذکور در این ماده به وسیله فرماندهی کل، منوط به طی مراحل فوق‌الذکر نمی‌باشد./

ماده ۱۰۵ – هیأت تجدید نظر از اعضا زیر تشکیل می‌گردد:/

الف – رییس ستاد مشترک./

ب – وزیر دفاع./

ج – فرماندهان نیروهای زمینی، هوایی، دریایی./

د – رییس سازمان عقیدتی سیاسی./

ه – رییس سازمان حفاظت اطلاعات./

و – رییس سازمان قضایی نیروهای مسلح./

تبصره ۱ – پرسنل معترض به تصمیمات هیأت رسیدگی مذکور در ماده ۱۰۴ می‌بایست ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ تصمیمات هیأت،اعتراض کتبی خود را به دبیرخانه ستاد مشترک تحویل و یا با پست سفارشی ارسال نمایند./

تبصره ۲ – چگونگی تشکیل و نحوه رسیدگی هیأت‌های رسیدگی و هی.هیأت تجدید نظر به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به وسیله ستادمشترک با هماهنگی وزارت دفاع و همکاری نیروهای سه‌گانه تهیه و به تصویب شورای عالی دفاع می‌رسد./

فصل ششم – پایان خدمت/

ماده ۱۰۶ – خدمت پرسنل در ارتش و وزارت دفاع و سازمان وابسته به آنها به یکی از صور زیر پایان می‌یابد:/

الف – شهادت./

ب – جانباز شدن./

ج – بازنشستگی./

د – بازخریدی./

ه – انتقال./

و – معلولیت./

ز – فوت./

ح – استعفا./

ط – معافیت از خدمت./

ی – اخراج./

ماده ۱۰۷ – پرسنل در موارد زیر شهید و یا در حکم شهید محسوب می‌شوند:/

الف – کشته شدن یا فوت در میدان نبرد به سبب مأموریت./

ب – کشته شدن یا فوت در هر گونه مأموریت رزمی یا جنگی و در طول رفت و برگشت به سبب مأموریت./

ج – کشته شدن یا فوت در اسارت دشمن یا ضد انقلاب یا اشرار یا سارقین مسلح و یا قاچاقچیان./

د – کشته شدن در هر گونه حملات زمینی، هوایی و دریایی دشمن./

ه – کشته شدن یا فوت در رفت و برگشت از منطقه عملیات تا محل مرخصی./

و – کشته شدن توسط اشرار، سارقین مسلح و قاچاقچیان به سبب مأموریت./

ز – کشته شدن توسط ضد انقلاب و یا به سبب عملیات خرابکاری عوامل دشمن./

ح – کشته شدن در هر گونه آموزش‌های رزمی و عملیات مانوری./

ط – کشته شدن حین آزمایش و تحقیقات در زمینه اسلحه و مهمات و وسائل جنگی و خنثی‌سازی مواد منفجره و محترقه به سبب مأموریت./

ی – کشته شدن به سبب خدمت از طریق سو قصد اعم از این که در ایام خدمت یا غیر خدمت باشد./

ک – فوت در اثر جراحات، صدمات و بیماری‌های حاصله از موارد مندرج در بندهای بالا، مشروط بر این که جراحات یا صدمات مذکور علت‌فوت باشد./

تبصره – منظور از مأموریت‌های مندرج در این ماده کلیه وظایفی است که تحت همین عنوان به پرسنل اعم از انفرادی یا دسته جمعی از طرف یگان‌مربوط واگذار می‌شود./

ماده ۱۰۸ – پرسنلی که یک یا چند عضو خود یا بخشی از آن را برای همیشه از دست دهند، یا بیش از یک سال به منظور درمان بستری گردند، و یابه علت فقدان سلامتی، تمام یا بخشی از توان کاری خود را از دست بدهند و تا یک سال کارآیی خود را به دست نیاورند، چنانچه در یکی از مواردمذکور در ماده فوق این وضعیت برای آنان به وجود آمده باشد جانباز و در سایر موارد معلول شناخته می‌شوند./

جانبازان و معلولین از نظر وضعیت خدمتی مشمول یکی از بندهای زیر خواهند شد:/

الف – پرسنلی که خسارت وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارآیی از دست رفته ایشان جزئی بوده و امکان ادامه خدمت بدون مشقت برای‌آنان وجود داشته باشد به خدمت ادامه خواهند داد./

ب – پرسنلی که خسارات وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارایی از دست رفته ایشان در حدی باشد که ادامه خدمت برای آنان توأم با مشقت‌باشد لکن شخصا مایل به ادامه خدمت باشند به خدمت ادامه می‌دهند و در صورت عدم تمایل بازنشسته می‌گردند./

ج – پرسنلی که خسارت وارده بر عضو یا اعضا آنان و یا میزان کارایی از دست رفته ایشان در حدی باشد که امکان ادامه خدمت را از آنان سلب‌نماید و پرسنلی که بیش از یک سال بستری باشند بازنشسته می‌گردند./

تبصره ۱ – تشخیص تطبیق وضعیت پرسنل با این ماده و بندهای آن از نظر پزشکی بر عهده کمیسیون عالی پزشکی می‌باشد./

تبصره ۲ – پرسنلی که بر اساس این ماده بازنشسته می‌گردند چنانچه حداکثر تا ۵ سال پس از بازنشستگی سلامت خود را به نحوی بازیابند که به‌تشخیص کمیسیون عالی پزشکی امکان ارجاع شغل به آنان وجود داشته باشد در صورتی که واجد صلاحیت اعاده به خدمت باشند با تمایل شخصی وبا تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون با درجه یا رتبه قبل از بازنشستگی به خدمت اعاده می‌گردند./

ماده ۱۰۹ – جانبازان به تناسب آسیب وارده از یک ماه تا چهار سال ارشدیت برخورداری می‌گردند./

تبصره ۱ – طبقه بندی صدمات وارده بر جانبازان و میزان ارشدیت استحقاقی طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که با توجه به آیین‌نامه مشابه در بنیادشهید توسط ستاد مشترک تهیه و به تصویب فرماندهی کل می‌رسد./

تبصره ۲ – تشخیص جانباز بودن پرسنل از نظر تطبیق وضعیت آنان با موارد مذکور در ماده ۱۰۷ این قانون و همچنین تعیین میزان ارشدیت‌استحقاقی هر یک از جانبازان بر عهده کمیسیون مذکور در ماده ۱۲۰ این قانون می‌باشد./

تبصره ۳ – مزایای شغل جانبازان بند ب ماده فوق که به خدمت ادامه می‌دهند صرف نظر از مشاغلی که به آنان محول می‌گردد حداقل معادل‌مزایای شغل آنان در زمان جانباز شدن خواهد بود./

ماده ۱۱۰ – پرسنل مشمول این قانون با داشتن ۳۰ سال خدمت یا ۶۰ سال سن بازنشسته می‌شوند./

تبصره ۱ – در مواقع استثنایی و نیاز ارتش و تمایل پرسنل، در صورت تصویب هیأت مذکور در ماده ۱۰۵ این قانون بازنشستگی به مدت محدود به‌تعویق خواهد افتاد./

تبصره ۲ – پرسنلی که دارای حداقل ۲۵ سال سابقه خدمت باشند می‌توانند شخصاً تقاضای بازنشستگی نمایند قبول یا رد

تقاضای آنان موکول به‌نظر نیرو یا سازمان مربوط می‌باشد و صرف تقاضای بازنشستگی رافع مسئولیت‌های محوله نخواهد بود./

تبصره ۳ – در صورتی که پرسنل در طول اجرای تنبیه تنزیل درجه یا رتبه بازنشسته شوند با درجه رتبه تنبیهی بازنشسته خواهند شد./

تبصره ۴ – تصویب بازنشستگی با رعایت مقررات این قانون به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون خواهد بود./

ماده ۱۱۱ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها در موارد استثنایی می‌توانند در صورت نیاز، پرسنل بازنشسته‌ای را که صلاحیت اعاده‌به خدمت داشته باشند و سن آنها بیش از ۶۵ سال نباشد با تمایل شخصی آنان و تصویب هیأت مذکور در ماده ۱۰۵ این قانون با درجه یا رتبه و قدمت‌خدمت قبل از بازنشستگی برای مدت محدود به خدمت اعاده نماید./

تبصره ۱ – تقاضای بازنشستگی مجدد قبل از انقضا مدت فوق ممنوع است لیکن سازمان می‌تواند قبل از انقضا مدت مزبور آنان را مجدداًبازنشسته نماید./

تبصره ۲ – پرسنلی که به خدمت اعاده می‌گردند از تاریخ اعاده، حقوق و بازنشستگی آنان قطع شده و از حقوق درجه یا رتبه خود و مزایای شغل‌مربوط استفاده می‌نمایند و از نظر کلیه امور استخدامی مانند سایر شاغلین با آنان رفتار و مدت خدمت جدید این قبیل پرسنل بر سنوات خدمت قبلی‌اضافه و موجب تجدید نظر در حقوق بازنشستگی آنان خواهد شد./

ماده ۱۱۲ – ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها می‌توانند از پرسنل بازنشسته مشمول این قانون و سایر بازنشستگان دولت با حفظ‌وضعیت و حقوق بازنشستگی به طریق خرید خدمت استفاده نمایند./

تبصره – آیین‌نامه اجرایی این ماده را وزارت دفاع با هماهنگی ستاد مشترک و سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه می‌نماید./

ماده ۱۱۳ – نظامیان بازنشسته حق استفاده از لباس مخصوص نظامی را ندارند مگر در مواردی خاصی که استفاده از لباس نظامی از طرف ارتش‌اعلام گردد./

ماده ۱۱۴ – پرسنل پس از انجام خدمت به میزان حداقل دو برابر مدت آخرین دوره آموزشی بعد از اتمام آن دوره، در صورتی که حداقل ۵ سال بیش‌از مجموع سنواتی که به هزینه ارتش تحصیل کرده‌اند سابقه خدمت داشته باشند می‌توانند تقاضای بازخریدی نمایند. تصویب این تقاضا با هماهنگی‌نیرو یا سازمان ذیربط به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون خواهد بود./

تبصره – در زمان جنگ و مواقع بحرانی و شرایطی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد تصویب تقاضای بازخریدی به عهده شورای عالی دفاع‌می‌باشد./

ماده ۱۱۵ – به پرسنلی که سوابق خدمتی آنان بازخرید می‌شود به ازا هر سال خدمت قابل احتساب از نظر بازنشستگی مبلغی معادل یک برابر ونیم آخرین حقوق و مزایا پرداخت خواهد شد./

تبصره – در صورتی که پرسنل در طول اجرای تنبیه تنزیل دائمی درجه یا رتبه بازخرید شوند با درجه یا رتبه تنبیهی بازخرید خواهند شد./

ماده ۱۱۶ – ارتش می‌تواند در صورت نیاز پرسنل بازخرید شده‌ای را که صلاحیت اعاده به خدمت داشته باشند و از مدت بر کناری آنان بیش از ۵سال نگذشته باشد با تقاضای شخصی و تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون فقط برای یک بار با درجه یا رتبه و قدمت خدمت قبلی به خدمت‌اعاده نماید. این قبیل پرسنل باید وجوهی را که بابت بازخرید سوابق خدمت دریافت داشته‌اند مسترد دارند./

ماده ۱۱۷ – در صورت درخواست یکی از وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی یا وابسته به دولت یا نهادهای انقلاب اسلامی پرسنل با تمایل شخصی وهماهنگی نیرو یا سازمان مربوط با تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون منتقل می‌گردند./

تبصره ۱ – در زمان جنگ و شرایط بحرانی و مواقعی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد انتقال پرسنل با تصویب شورای عالی دفاع امکان‌پذیر استو در شرایط مزبور در صورت امر فرماندهی کل، پرسنل منتقل شده به سازمان‌های دیگر اعاده می‌گردند./

تبصره ۲ – اداره بازنشستگی و بیمه ارتش مکلف است کسور بازنشستگی و بیمه پرسنل منتقل شده (اعم از سهم دولت و پرسنل) را به سازمان‌مربوط واریز نماید./

تبصره ۳ – پرسنلی که از ارتش منتقل شده‌اند در صورت داشتن کارآیی لازم و صلاحیت اعاده به خدمت با همان درجه یا رتبه و سابقه قبل از انتقال‌ممکن است با تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون اعاده گردند./

ماده ۱۱۸ – پرسنلی که به یکی از بیماری‌هایی که قانون، شرایط ویژه‌ای برای مستخدمین مبتلا به آنها پیش‌بینی نموده است، از قبیل سل و سرطان‌مبتلا شوند، از تسهیلات آن قوانین برخوردار خواهند شد./

ماده ۱۱۹ – موارد فوت در حین انجام وظیفه یا با سبب آن به شرح زیر است:/

الف – فوت در محل خدمت و همچنین در حال رفت و برگشت یا خارج از محل خدمتی در ارتباط با امور خدمتی./

ب – فوت در طول مأموریت غیر از موارد مذکور در ماده ۱۰۷ این قانون از لحظه ابلاغ تا خاتمه مأموریت در ارتباط با مأموریت./

ج – چنانچه پرسنل در ساعات خدمت یا به سبب امور خدمتی یا در طول مأموریت بیمار شده و یا در اثر حوادث و سوانح مصدوم و مجروح‌گردیده و بعداً فوت شوند./

د – فوت در اثر بیمارهای ناشی از موقعیت یا شرایط خاص خدمتی./

ه – فوت در رفت و برگشت از مرخصی./

تبصره – فوت در غیر از موارد مذکور در این ماده فوت عادی محسوب می‌گردد./

ماده ۱۲۰ – برای تشخیص شهید، جانباز، فوت در حین انجام وظیفه یا به سبب آن، فوت عادی و همچنین تشخیص موارد مختلف معلولیت حسب‌مورد در وزارت دفاع، ستاد مشترک، نیروها و سازمان‌های مربوط کمیسیون‌هایی با عضویت اعضا زیر تشکیل می‌گردد:/

الف – مسئول امور پرسنلی یا جانشین وی./

ب – رییس بازرسی یا جانشین او./

ج – متصدی امور قضایی یا حقوقی./

د – نماینده فرمانده یگان یا سازمان مربوط./

ه – یک نفر پزشک (رییس بهداری مربوط یا نماینده او) ./

و – مسئول عقیدتی سیاسی یا نماینده او./

ز – مسئول امور شهدا یا نماینده او./

ح – مسئول سازمان حفاظت اطلاعات یا نماینده او./

ماده ۱۲۱ – چنانچه نظریه کمیسیون مندرج در ماده فوق ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ مورد اعتراض جانباز یا معلول یا یکی از وارث شهدا یامتوفی قرار گیرد صدور رأی نهایی بر عهده کمیسیون تجدید نظر که از مقامات زیر تشکیل می‌گردد می‌باشد:/

الف – رییس اداره یکم ستاد مشترک یا جانشین او./

ب – رییس اداره بهداری ستاد مشترک یا جانشین او./

ج – معاون اداری وزارت دفاع یا جانشین او./

د – رییس اداره بازنشستگی و بیمه ارتش یا جانشین او./

ه – معاون پرسنلی نیروی مربوط یا جانشین او./

و – مسئول سازمان عقیدتی سیاسی ارتش یا نماینده او./

ز – مسئول سازمان حفاظت اطلاعات ارتش یا جانشین او./

ماده ۱۲۲ – آیین‌نامه اجرایی مواد ۱۰۷ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ این قانون توسط وزارت دفاع و با هماهنگی ستاد مشترک و نیروها تهیه می‌گردد./

ماده ۱۲۳ – استعفا پرسنل در صورت تقاضای شخصی و تصویب مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون حسب مورد تابع یکی از بندهای زیرمی‌باشد:/

الف – محصلین در مدت طی دوره آموزشی بدو خدمت در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها و یا به هزینه آنها یا بلافاصله پس ازپایان آموزش با پرداخت دو برابر هزینه‌های تحصیلی مستعفی می‌گردند./

ب – پرسنلی که علاوه بر سنوات آموزشی مدتی خدمت نموده‌اند به میزان یک دوم مدت مزبور از پرداخت هزینه سنوات آموزشی معاف‌می‌باشند. در مورد آخرین دوره آموزشی، سنوات خدمتی پس از آن ملاک محاسبه خواهد بود./

ج – پرسنلی که ارتش و وزارت دفاع یا سازمان‌های وابسته به آنها برای تحصیل آنان هزینه‌ای پرداخت نکرده است پس از خدمت به میزان مدت‌حداقلی که برای تقاضای استعفا در قرارداد استخدامی تعیین گردیده مستعفی می‌گردند./

تبصره – در محاسبه مبلغی که برای تحصیل پرسنل صرف شده است کمک هزینه تحصیلی، حقوق و مزایای پرداختی به آنان در مدت تحصیل،هزینه‌های جاری تحصیلی در مراکز آموزشی، وجوهی که بابت شهریه به مؤسسه‌های آموزشی پرداخت شده است، فوق‌العاده مأموریت آموزشی درداخل یا خارج از کشور و هزینه نوشت افزار و تهیه مدارک تحصیلی، خوراک و پوشاک منظور می‌گردد./

ماده ۱۲۴ – تصویب استعفا در زمان جنگ و شرایط بحرانی و مواقعی که احتمال وقوع جنگ وجود دارد، در اختیار شورای عالی دفاع می‌باشد./

ماده ۱۲۵ – پرسنل مستعفی در صورت نیاز یکی از نیروها یا سازمان‌ها با تقاضای شخصی و داشتن صلاحیت اعاده خدمت در صورتی که مدت برکناری آنان بیش از ۵ سال نباشد با تصویب مقامات ماده ۷۸ این قانون با حفظ درجه یا رتبه و قدمت خدمت قبل از استعفا ممکن است فقط برای یک‌بار به خدمت اعاده شوند. این پرسنل باید وجوهی را که در زمان استعفا دریافت داشته‌اند مسترد نمایند و متقابلا وجوهی را که پرداخت نموده‌اند به‌آنان بازگردانده می‌شود./

ماده ۱۲۶ – پرسنلی که تا ۴ سال پس از حداقل مدت توقف در درجه یا رتبه صلاحیت نیل به ترفیع را به دست نیاورند و همچنین پرسنلی که فاقدتوانایی لازم برای انجام وظایف متناسب با درجه یا رتبه و تخصص مربوط باشند و نیز پرسنلی که ادامه خدمت آنها به مصلحت ارتش وزارت دفاع وسازمان وابسته به آنها نبوده و در حد اخراج نباشند با تشخیص هیات‌های رسیدگی موضوع ماده ۱۰۴ این قانون از خدمت معاف گردیده و با درج درفرمان همگانی با آنان به ترتیب زیر رفتار می‌شود:/

چنانچه حداقل ۲۰ سال سابقه خدمت داشته باشند در ردیف بازنشستگان منظور خواهند شد و در غیر این صورت سوابق خدمتی آنان بر اساس مقررات‌این قانون بازخرید می‌گردد./

ماده ۱۲۷ – ارتش می‌تواند در موارد حذف و یا تعدیل سازمان، پرسنل مربوط را مشروط بر این که در سازمان‌های دیگر ارتش شغل مناسبی برای‌آنان وجود نداشته باشد با داشتن ۱۵ سال سابقه خدمت بازنشسته و کمتر از ۱۵ سال را بازخرید نماید. به مدت خدمت مشمولین این ماده فقط از نظراحتساب وجوه بازخریدی و حقوق بازنشستگی ۵ سال اضافه می‌گردد لیکن در هر صورت سنوات مؤثر در حقوق بازنشستگی آنها از ۳۰ سال بیشترنخواهد بود./

تبصره – کسور مربوط به سنوات اضافه شده از محل اعتبارات وزارت دفاع تأمین می‌گردد./

ماده ۱۲۸ – تصویب بازنشستگی و بازخریدی موضوع مواد ۱۲۶ و ۱۲۷ این قانون به عهده مقامات مذکور در ماده ۷۸ این قانون خواهد بود./

تبصره – حذف یا تعدیل سازمان منوط به تصویب فرماندهی کل می‌باشد./

ماده ۱۲۹ – پرسنل در موارد زیر با حکم دادگاه صالح و یا رأی هیأت‌های رسیدگی موضوع ماده ۱۰۴ این قانون اخراج می‌گردند:/

الف – از دست دادن صلاحیت ادامه خدمت./

ب – ارتکاب تخلفات انضباطی موجب اخراج از خدمت./

فصل هفتم – دریافتی ماهانه پرسنل/

ماده ۱۳۰ – وجوه دریافتی ماهانه پرسنل کادر ثابت و پیمانی عبارت است از مجموع حقوق و مزایای مستمر به علاوه مزایای شغل منهای کسورات./

بخش اول – حقوق و مزایای مستمر/

ماده ۱۳۱ – حقوق ماهانه پرسنل از مجموع چهار عامل زیر تشکیل می‌گردد:/

الف – حداقل حقوق – مبلغ معینی است که به عنوان کمترین میزان حقوق دریافتی در سطح پرسنل مشمول این قانون پرداخت می‌گردد./

ب – حق کارآیی – مبلغی است برابر با حاصل ضرب رتبه حقوقی به توان دو در واحد حق کارآیی./

ج – حق ارتقا – مبلغ ثابتی است که به طور یکسان در ازای نیل به یک درجه یا رتبه بالاتر به حقوق پرسنل افزوده می‌گردد./

د – حق پایه – مبلغ ثابتی است که به طور یکسان در ازای هر پایه که پس از هر دو سال خدمت به پرسنل تعلق می‌گیرد، به حقوق آنان افزوده‌می‌گردد./

تبصره ۱ – اولین رتبه حقوقی برای پرسنلی که بر اساس تحصیلات پائین‌تر از پایان دوره ابتدایی استخدام می‌شوند برابر است با یک و برای‌دارندگان مدارک تحصیلی پایان دوره ابتدایی برابر است با ۲ و در ازا هر سال تحصیل بالاتر از آن یک واحد به آن افزوده می‌گردد. در محاسبه اولین رتبه‌حقوقی پرسنل، سنوات آموزشی قبل از نیل به درجه یا رتبه در بدو استخدام نیز منظور می‌گردد./

تبصره ۲ – اولین رتبه حقوقی کارمندان موضوع ماده ۷۴ این قانون برابر است با رتبه‌های مذکور در همان ماده./

تبصره ۳ – رتبه تبصره پرسنل پس از اولین رتبه برابر است با تعداد درجات یا رتبه‌های دریافتی پس از نخستین درجه یا رتبه به اضافه اولین رتبه‌حقوقی./

ماده ۱۳۲ – چنانچه فارغ‌التحصیلان آموزشگاه نظامی و دوره اول و دوم دانشکده علوم نظامی و پرسنل موضوع بندهای الف و ب ماده ۶۹ این‌قانون به علت دریافت ارشدیت پس از طی حداقل مدت توقف در درجات نهایی مذکور در مواد ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ این قانون حداکثر ۲۸ سال سابقه خدمت‌داشته و شایستگی و کارآیی لازم جهت نیل به درجه بالاتر را نیز دارا باشند ولی امکان اعطا درجه به آنان وجود نداشته باشد در ازا هر چهار سال یک‌واحد حق ارتقا به حقوق آنان افزوده شده و به رتبه حقوقی آنان نیز یک واحد اضافه می‌شود، در صورتی که باقیمانده خدمت پرسنل کمتر از حداقل‌مدت توقف در درجات نهایی و حداقل ۲ سال باشد معادل یک دوم واحد حق ارتقا و همچنین یک دوم مابه‌التفاوت حق کارآیی رتبه حقوقی بالاتر بارتبه حقوقی آنان، به حقو ایشان افزوده می‌گردد./

ماده ۱۳۳ – پرسنل مذکور در بند ج ماده ۶۹ این قانون پس از ۴ سال توقف در درجه سرتیپ‌دومی در صورت شایستگی و کارآیی لازم جهت نیل به‌درجه بالاتر، چنانچه امکان اعطا درجه به آنان وجود نداشته باشد، در ازا هر چهار سال یک واحد حق ارتقا به حقوق آنان افزوده شده و به رتبه‌حقوقی آنان نیز یک واحد اضافه می‌شود./

ماده ۱۳۴ – در محاسبه حق ارتقا پرسنلی که به درجات سرتیپی، سرلشگری و سپهبدی و درجات مشابه آنان در نیروی دریایی نائل می‌گردند درازا هر درجه دو واحد حق ارتقا به حقوق آنان افزوده شده و همچنین در محاسبه رتبه حقوقی آنان نیز در ازا هر یک از درجات مزبور دو واحد منظورمی‌گردد./

ماده ۱۳۵ – پرسنلی که مدارک تحصیلی بالاتر از مدرک استخدامی خود ارائه نمایند و مورد نیاز قبول سازمان واقع شود در صورتی که ارائه مدرک‌تحصیلی جدید موجب درجه یا رتبه آنان نگردد صرفا در محاسبه رتبه حقوقی، به جای اولین رتبه حقوقی ناشی از مدرک تحصیلی قبلی، اولین رتبه‌حقوقی مدرک جدید مبنای محاسبه قرار می‌گیرد./

در صورتی که ارائه مدرک تحصیلی جدید موجب تغییر درجه یا رتبه آنان گردد در محاسبه حقوق آنان به ترتیب زیر عمل می‌شود./

در محاسبه حق ارتقا، حق ارتقاهای قبلی به اضافه حق ارتقاهایی که پس از اولین درجه جدید به آنان تعلق خواهد گرفت ملاک محاسبه خواهد بود./

حق کارایی آنان همچون پرسنلی که در زمان ارائه مدرک تحصیلی جدید استخدام شوند محاسبه و بابت خدمت قبلی مبلغی معادل حاصل ضرب واحدحق کارآیی در تعداد ارتقاهای قبل از ارائه مدرک در مجموع اولین رتبه حقوقی قبلی و رتبه حقوق قبلی به آن افزوده خواهد شد./

تبصره – در محاسبه حقوق، تغییر رتبه کارمندان موضوع تبصره ۲ ماده ۷۴ این قانون در حکم ارائه مدرک تحصیلی جدید سایر پرسنل می‌باشد./

ماده ۱۳۶ – با توجه به سختی و کیفیت خاص خدمت در ارتش و وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها و به منظور حفظ قدرت جذب نیروی‌انسانی به آنها، حداقل و حداکثر حقوق پرسنل مشمول این قانون از حداقل و حداکثر حقوق مشمولین قانون استخدام کشوری ۲۰ درصد بیشتر خواهدبود./

ماده ۱۳۷ – مزایای مستمر پرسنل مبالغی است که به تناسب تعداد عائله تحت تکفل آنان به عنوان کمک هزینه مسکن و کمک هزینه عائله‌مندی‌پرداخت می‌گردد./

تبصره – میزان کمک هزینه مسکن پرسنلی که از خانه‌های سازمانی استفاده نمی‌کنند و میزان اجاره‌بهای خانه‌های سازمانی باید به نحوی تعیین‌گردد که با توجه به اجاره‌بهای مسکن در سطح جامعه، به پرسنل استفاده‌کننده از خانه‌های سازمانی و سایرین به میزان واحدی در امر مسکن کمک شود./

ماده ۱۳۸ – وزارت دفاع مکلف است با هماهنگی ستاد مشترک و نیروها لایحه میزان حداقل حقوق، واحد حق کارآیی، واحد حق ارتقا و واحدحق پایه را با توجه به مواد این بخش و نیز جداول مزایای مستمر پرسنل و همچنین جداول مبالغی را که ماهانه به پرسنلی که قبل از نیل به درجه یا رتبه‌در بدو استخدام، مراکز و دوره‌های آموزشی را طی می‌نمایند پرداخت می‌گردد، حداکثر ظرف مدت ۶ ماه پس از تصویب این قانون تهیه و به مجلس‌شورای اسلامی تقدیم نماید./

تبصره – عوامل متشکله حقوق باید به نحوی تعیین گردد که با توجه به این که بر اساس این قانون حقوق ماهانه پرسنل جایگزین حقوق فوق‌العاده‌شغل مستمر قبل از اجرای آن می‌شود وضعیت حقوق پرسنل نسبت به وضعیت حقوقی قبل تنزل ننماید./

بخش دوم – مزایای شغل/

ماده ۱۳۹ – به پرسنلی که عهده‌دار انجام مشاغل خاصی هستند که به نحو فوق‌العاده از یک یا چند عامل از عوامل زیر برخوردارند، ماهانه مبلغی به‌عنوان مزایای شغل پرداخت می‌گردد:/

الف پیچیدگی شغل./

ب – سختی شغل./

ج – پذیرش خطرات./

د – حساسیت و سنگینی مسئولیت شغل./

ه – ایجاد فرسودگی جسمانی به وسیله شغل./

و – مهارت لازم در مشاغل تخصصی./

تبصره ۱ – برای هر یک از عوامل فوق‌الذکر مبلغی به عنوان حداکثر مزایای آن عامل مشخص می‌گردد که به مشاغلی که از یک یا چند عامل فوق‌برخوردار باشند به تناسب برخورداری، درصدی از مبالغ تعیین شده تعلق گرفته و در مجموع به عنوان مزایای آن مشاغل در نظر گرفته می‌شود./

تبصره ۲ – مزایای مذکور در این ماده فقط به شغل تعلق گرفته و هیچ گونه ربطی به درجه یا رتبه ندارد و پرسنلی حق استفاده از آن را دارند که عملادر شغل واگذار شده انجام وظیفه نمایند./

تبصره ۳ – وزارت دفاع مکلف است با همکاری و هماهنگی ستاد مشترک و نیروها و سازمان‌های ذیربط آیین‌نامه اجرایی مربوط به این ماده را تهیه‌و به تصویب هیأت وزیران برساند./

ماده ۱۴۰ – پرداخت حقوق و مزایا بر اساس این قانون از زمان تصویب و ابلاغ لایحه مذکور در ماده ۱۳۸ این قانون و آیین‌نامه مزایای شغل موضوع‌ماده ۱۳۹ این قانون انجام خواهد گرفت و قبل از آن کلیه پرسنل بر مبنای مقررات قبلی از حقوق و مزایای مقرره استفاده خواهند نمود./

بخش سوم – کسورات/

ماده ۱۴۱ – وجوه زیر ماهانه از دریافتی پرسنل کسر می‌گردد:/

الف – حق بازنشستگی به میزان ده درصد حقوق ماهانه./

ب – حق بیمه پرسنل به میزان مقرر در قانون مربوط./

ج – حق بیمه درمانی پرسنل و عائله آنان به میزان مقرر در قانون مربوط./

د – سهم ماهیانه پس‌انداز پرسنل به میزان مقرر در قانون مربوط در صورت تمایل پرسنل به استفاده از آن./

ماده ۱۴۲ – وجوه زیر حسب مورد از دریافتی ماهانه پرسنل کسر می‌گردد:/

الف – حقوق اولین ماه خدمت./

ب – هر گونه افزایشی که در طول خدمت در حقوق پرسنل اعمال می‌گردد در ماه اول افزایش./

ماده ۱۴۳ – وجوه بند الف ماده ۱۴۱ این قانون به اضافه معادل آن که از بودجه وزارت دفاع تأمین می‌گردد به طور ماهیانه و همچنین وجوه ماده۱۴۲ این قانون حسب مورد به حساب صندوق بازنشستگی ارتش واریز می‌گردد./

ماده ۱۴۴ – وجوه بندهای (ب) و (ج) و (د) ماده ۱۴۱ این قانون ماهیانه به حساب‌های مربوط واریز می‌گردد./

تبصره – سهم دولت بابت خدمات درمانی برای کلیه پرسنل به میزان ۳ درصد حقوق پرسنل می‌باشد./

بخش چهارم – دریافتی ماهانه پرسنل در موارد خاص/

ماده ۱۴۵ – دریافتی ماهانه پرسنل اسیر و گروگان و مفقودالاثر و منتسب و مأمور به خدمت بر مبنای حقوق و مزایای مستمر پرسنل حاضر به‌خدمت همتراز آنان و مزایای آخرین شغل آنها محاسبه می‌گردد./

ماده ۱۴۶ – میزان دریافتی پرسنل مأمور به خدمت در داخل ارتش، وزارت دفاع و سازمان‌های وابسته به آنها بر مبنای حقوق درجه یا رتبه مربوط ومزایای شغل جدید آنان محاسبه می‌گردد./

ماده ۱۴۷ – پرسنل بازنشسته‌ای که به موجب ماده ۱۱۱ این قانون به خدمت اعاده می‌گردند از تاریخ اعاده به خدمت حقوق بازنشستگی آنان قطع‌شده و از حقوق درجه یا رتبه خود و مزایای مستمر مربوط و مزایای شغلی‌که در آن انجام وظیفه خواهند کرد استفاده می‌نمایند./

و از نظر کلیه امور پرسنلی مانند سایر شاغلین خواهند بود./

مدت خدمت جدید این قبیل پرسنل بر سنوات خدمت قبلی اضافه شده و در میزان حقوق بازنشستگی آنان مؤثر خواهد بود./

ماده ۱۴۸ – میزان دریافتی ماهانه پرسنل منتظر خدمت بر مبنای دو سوم و پرسنل بدون کار بر مبنای یک دوم حقوق درجه یا رتبه آنها محاسبه وتعیین می‌گردد./

بخش پنجم – سایر پرداخت‌ها/

ماده ۱۴۹ – پاداش و هزینه سفر و فوق‌العاده مأموریت در داخل و خارج از کشور و فوق‌العاده‌های انتقال، محل خدمت، بدی آب و هوا و محرومیت‌از تسهیلات زندگی به میزان مشمولین قانون استخدام کشوری به پرسنل پرداخت می‌گردد./

تبصره – آیین‌نامه پرداخت فوق‌العاده اشتغال خارج از مرکز و بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی با توجه به تبصره ماده ۱۳۸ این قانون‌باید به نحوی تجدید نظر گردد که مبالغ پرداختی بابت موارد مزبور جز در صورت تجدید نظر در مورد مشمولین قانون استخدام کشوری، معادل کارکنان‌هم‌طراز پرسنل، در قانون استخدام کشوری باشد./

ماده ۱۵۰ – جز در زمینه نگهبانی و مواردی که پرسنل از فوق‌العاده مأموریت استفاده می‌نمایند در مواردی که به تشخیص

بالاترین مقام سازمان یانیرو ادامه کار پرسنل فنی (ساخت و تعمیر) و درمانی در غیر ساعات خدمت ضرورت پیدا می‌کند با در نظر گرفتن افزایش بازده کار به تناسب افزایش‌ساعات خدمت، به پرسنل مربوط اضافه کار پرداخت می‌گردد. میزان اضافه کار طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به وسیله وزارت دفاع با همکاری ستادمشترک و نیروهای سه‌گانه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید./

اعتبارات مورد نیاز جهت اضافه کار مذکور در این ماده از محل تقلیل بار مالی ناشی از سایر مواد این قانون تأمین می‌گردد./

ماده ۱۵۱ – در صورتی که ضرورت و مقتضیات خدمتی ادامه خدمت روزانه پرسنل را ایجاب نماید خوراک و سایر هزینه‌های ضروری آنان به هزینه‌ارتش تأمین می‌گردد./

ماده ۱۵۲ – لباس آن عده از پرسنل که الزاماً بایستی از لباس متحدالشکل استفاده نمایند و یا مشاغل آنان ایجاب می‌نماید که لباس خاصی بپوشند،به هزینه ارتش تأمین خواهد شد./

فصل هشتم – حقوق بازنشستگی – وظیفه – مستمری/

ماده ۱۵۳ – حقوق بازنشستگی ،حقوق وظیفه عبارت است از وجوهی که حسب مورد به بازنشستگان، جانبازان، معلولین و عائله تحت تکفل‌پرسنل شهید یا متوفی برابر مقررات مربوط از صندوق بازنشستگی ارتش به طور ماهانه پرداخت می‌گردد./

ماده ۱۵۴ – به پرسنل بازنشسته ماهانه مبلغی معادل افزایش حقوق آنان در طول خدمت به اضافه حاصل ضرب سنوات خدمت در یک سی‌ام‌حقوق بدو خدمت آنان به عنوان حقوق بازنشستگی پرداخت می‌گردد./

تبصره – چنانچه رتبه حقوقی پرسنل در طول خدمت در اثر ارائه مدرک تحصیلی بالاتر ارتقا یافته باشد حقوق بدو خدمت پرسنل به تناسب‌سنواتی که با هر مدرک تحصیلی خدمت کرده‌اند محاسبه خواهد شد./

ماده ۱۵۵ – دریافت حقوق بازنشستگی یا وظیفه و سهمیه مستمری تواماً ممنوع بوده و در این حالت فقط مبلغ بیشتر پرداخت خواهد شد./

ماده ۱۵۶ – فرزندانی که یکی از والدین آنها فوت شود حق دریافت سهمیه مستمری از حقوق وی را خواهند داشت گرچه پدر یا مادر آنها که در حال‌حیات است به هر عنوان حقوق یا حقوق بازنشستگی یا وظیفه از دولت دریافت دارد./

ماده ۱۵۷ – میزان حقوق وظیفه جانبازان موضوع بندهای ب و ج ماده ۱۰۸ این قانون و حقوق مستمری‌بگیران شهدا به شرح زیر تعیین می‌گردد:/

الف – در مورد کادر ثابت و پیمانی حقوقی معادل مجموع حقوق یک درجه یا رتبه بالاتر و آخرین مزایای شغلی که دریافت می‌داشته‌اند./

ب – در مورد محصلین، حقوقی معادل حقوق درجه یا رتبه‌ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می‌شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل./

ج – در مورد پرسنل وظیفه حقوقی معادل حقوق پرسنل کادر ثابت یک درجه بالاتر./

تبصره – حقوق مستمری‌بگیران جانبازان پس از فوت عبارت است از آخرین حقوق وظیفه آنان./

ماده ۱۵۸ – میزان حقوق وظیفه و حقوق مستمری‌بگیران پرسنلی که بنا به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۲۰ در هر یک از موارد پیش‌بینی شده‌در ماده ۱۱۹ این قانون در حین انجام وظیفه یا به سبب آن معلول یا فوت شوند به شرح زیر تعیین می‌گردد:/

الف – در مورد کادر ثابت و پیمانی آخرین حقوق و مزایا./

ب – در مورد محصلین نه دهم حقوق درجه یا رتبه‌ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می‌شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل./

ج – در مورد پرسنل وظیفه حقوقی معادل حقوق پرسنل هم‌طراز کادر ثابت./

تبصره – حقوق مستمری‌بگیران معلولین این ماده در صورتی که بنا به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۲۰ این قانون فوت ناشی از معلولیت‌باشد معادل آخرین حقوق وظیفه و در صورتی که فوت ناشی از معلولیت نباشد معادل نه دهم آخرین حقوق وظیفه خواهد بود./

ماده ۱۵۹ – میزان حقوق وظیفه و حقوق مستمری‌بگیران پرسنلی که بنا به تشخیص کمیسیون مندرج در ماده ۱۲۰ این قانون به طور عادی معلول یافوت می‌شود به شرح زیر تعیین می‌گردد:/

الف – در مورد کادر ثابت و پیمانی حقوقی معادل آخرین حقوق دریافتی./

ب – در مورد محصلین چهار پنجم حقوق درجه یا رتبه‌ای که بعد از پایان دوره آموزشی به آن نائل می‌شدند با قدمتی معادل سابقه تحصیل./

ج – در مورد پرسنل وظیفه نه دهم حقوق پرسنل هم‌طراز کادر ثابت./

تبصره – حقوق مستمری‌بگیران معلولین این ماده معادل آخرین معادل حقوق وظیفه آنان خواهد بود./

ماده ۱۶۰ – پرسنل بازنشسته در صورتی که شهید شوند با مستمری‌بگیران آنان همانند مستمری‌بگیران پرسنل هم‌درجه یا رتبه آنان برابر مقررات‌ماده ۱۵۷ این قانون رفتار خواهد شد و در صورت فوت چهار پنجم آخرین حقوق بازنشستگی استحقاقی به عنوان حقوق مستمری به مستمری‌بگیران‌آنان پرداخت خواهد گردید./

ماده ۱۶۱ – پرسنل وظیفه دوره احتیاط و ذخیره که قبل از خدمت از کارمندان دولت بوده‌اند در صورت شهادت، جانباز شدن، فوت و یا معلولیت‌حقوق مستمری و وظیفه آنان برابر مقررات این قانون بر مبنای آخرین حقوق دریافتی از سازمان مربوط و از بودجه همان سازمان پرداخت خواهد شد وچنانچه حقوق آنان در سازمان مربوط کمتر از حقوق پرسنل کادر ثابت هم‌تراز آنان باشد حقوق مستمری و وظیفه بر مبنای حقوق پرسنل کادر ثابت‌هم‌طراز محاسبه شده و مابه‌التفاوت آن از بودجه وزارت دفاع پرداخت خواهد شد./

ماده ۱۶۲ – هر گاه سابقه خدمت جانبازان و معلولینی که از حقوق وظیفه استفاده می‌نمایند کمتر از ۲۰ سال باشد، حقوق وظیفه مقرره را از بودجه‌وزارت دفاع دریافت نموده و هر دو سال یک بار از مبلغی معادل افزایش پایه حقوقی مربوط استفاده خواهند کرد و کسور بازنشستگی به صندوق مربوطواریز و پس از رسیدن به ۲۰ سال خدمت، از مبلغی معادل آخرین حقوق دریافتی از صندوق بازنشستگی و بیمه ارتش برخوردار خواهند شد./

ماده ۱۶۳ – وجوهی که بابت حقوق مستمری پرداخت می‌گردد تا میزان حقوق بازنشستگی بر مبنای سنوات خدمت از صندوق بازنشستگی و بیمه‌ارتش و مازاد آن از بودجه وزارت دفاع پرداخت خواهد شد./

ماده ۱۶۴ – مستمری‌بگیران مشمول این قانون عبارتند از:/

الف – همسر دائم جز در صورتی که شوهر اختیار کرده یا شاغل باشد و شوهر در صورتی که همسرش مخارج وی را تأمین می‌نموده است./

ب – اولاد ذکور غیر شاغل تا سن ۱۹ سال تمام در صورتی که مشغول تحصیل باشند تا خاتمه تحصیل حداکثر ۲۳ سال تمام./

ج – اولاد اناث جز در صورتی که شوهر داشته باشد یا شاغل باشند./

د – پدر و مادری که در کفالت متوفی بوده‌اند./

ه – برادر محجور یا بیمار که در کفالت متوفی بوده و قادر به اداره امور خود نباشد./

و – برادر صغیری که در کفالت متوفی بوده تا سن ۱۹ سال تمام و در صورت تحصیل تا سن ۲۳ سال تمام مشروط به این که شاغل نباشد./

ز – خواهری که در کفالت متوفی باشد جز در صورتی که شوهر داشته یا شاغل باشد./

ح – نوه‌هایی که تحت کفالت متوفی بوده‌اند پسر تا سن ۱۹ سال و در صورت تحصیل تا سن ۲۳ سال تمام و دختر جز در صورتی که شوهر داشته‌یا شاغل باشند./

تبصره ۱ – هر یک از مستمری‌بگیران چنانچه به بیماری غیر قابل علاج و یا نقص عضو مبتلا گردند به طوری که برابر تشخیص کمیسیون عالی‌پزشکی برای همیشه قادر به تأمین معاش خود نباشند مستمری آنان مادام‌العمر پرداخت خواهد شد./

تبصره ۲ – مستمری‌بگیران در طول خدمت دوره ضرورت نیز از حقوق مستمری برخوردار خواهند شد./

ماده ۱۶۵ – حقوق مستمری بین مستمری‌بگیران به طور مساوی تقسیم خواهد شد و ملاک تشخیص و تعیین اشخاصی که برابر ماده ۱۶۴ این قانون‌تحت‌الکفاله می‌باشند تعرفه خدمتی یا اظهارنامه سالانه‌ای است که پرسنل در زمان اشتغال، بازنشستگی، جانبازی یا معلولیت تنظیم می‌کنند. برای‌رسیدگی به اعتراض کسانی که خود را محق به دریافت مستمری می‌دانند و در تعرفه‌های خدمتی پرسنل جز افراد تحت تکفل قید نشده‌اند در صورتی‌که شهادت یا فوت در طول خدمت اتفاق افتاده باشد هیأت‌های زیر حسب مورد در وزارت دفاع، ستاد مشترک و نیروهای سه‌گانه تشکیل می‌شود:/

الف – معاون پرسنلی نیرو یا سازمان مربوط یا جانشین وی./

ب – رییس دایره قضایی نیرو یا سازمان مربوط یا معاون وی./

ج – رییس بازرسی نیرو یا سازمان مربوط یا معاون وی./

در صورتی که شهادت یا فوت در زمان بازنشستگی، جانبازی یا معلولیت اتفاق افتاده باشد هیأت رسیدگی در اداره بازنشستگی و بیمه ارتش از اشخاص‌زیر تشکیل می‌شود:/

۱ – رییس اداره بازنشستگی و بیمه ارتش یا معاون او./

۲ – معاون حقوقی وزارت دفاع یا جانشین وی./

۳ – نماینده پرسنلی ستاد مشترک./

ماده ۱۶۶ – هر یک از مستمری‌بگیران که از دریافت حقوق مستمری محروم گردد سهم وی به سهم سایر مستمری‌بگیران افزوده خواهد شد./

ماده ۱۶۷ – جانبازان و خانواده شهدا علاوه دریافت حقوق وظیفه و مستمری از نظر کلیه خدمات رفاهی و مزایای دیگر مانند سایر جانبازان و شهدادر سطح کشور، تحت پوشش بنیاد شهید قرار می‌گیرند./

ماده ۱۶۸ – به وراث کلیه پرسنل اعم از شاغل، بازنشسته، جانباز، معلول یا وظیفه که شهید یا فوت شوند مبلغی معادل حداقل حقوق مذکور در ماده۱۳۱ این قانون جهت هزینه کفن و دفن پرداخت خواهد شد./

ماده ۱۶۹ – به پرسنلی که خدمت آنان پایان می‌پذیرد و به مستمری‌بگیران پرسنلی که شهید یا فوت می‌شوند به میزان مدتی که در طول خدمت ازمرخصی استحقاقی استفاده نکرده باشند حداکثر معادل چهار ماه و در صورتی که سازمان با مرخصی آنان موافقت نکرده باشد معادل تمام مدت‌مرخصی استفاده نشده بر اساس آخرین حقوق و مزایا از محل اعتبارات وزارت دفاع پرداخت می‌گردد./

تبصره – به کسانی که بازخرید، مستعفی و یا اخراج می‌گردند علاوه بر وجوه مذکور، کسور بیمه و بازنشستگی که از حقوق آنان کسر شده است ازمحل صندوق بازنشستگی و بیمه نیز پرداخت خواهد شد./

ماده ۱۷۰ – هر گاه حقوق ماهانه پرسنل شاغل اضافه یا کسر گردد به همان نسبت حقوق بازنشستگان، وظیفه‌بگیران و مستمری‌بگیران اضافه یا کسرخواهد شد و مبلغ اضافی از محل بودجه وزارت دفاع تأمین می‌گردد./

ماده ۱۷۱ – ترک تابعیت کسانی که از حقوق بازنشستگی یا حقوق وظیفه یا مستمری برخوردارند موجب قطع حقوق آنان حسب مورد به نفع‌صندوق بازنشستگی یا صندوق دولت یا سایر مستمری‌بگیران خواهد شد./

ماده ۱۷۲ – در صورتی که میزان صدمات وارده به جانبازان و معلولین حین انجام وظیفه یا به سبب آن در حدی باشد که به تایید کمیسیون عالی‌پزشکی در انجام کارهای روزانه زندگی محتاج کمک و معاضدت عملی دیگران باشند، در صورتی که در آسایشگاه جانبازان نگهداری نشوند بر حسب‌مورد و متناسب با میزان ازکارافتادگی از حقوق نگهداری که حداقل آن ۱۵۰ برابر ضرایب ریالی و حداکثر آن ۳۰۰ برابر ضرایب ریالی می‌باشد استفاده‌خواهند کرد./

تبصره – حق نگهداری این قبیل جانبازان در صورت اشتغال قطع خواهد شد./

فصل نهم – امور خدماتی پرسنل/

ماده ۱۷۳ – ارتش و وزارت دفاع مکلفند در حدود امکانات و اعتباراتی که به موجب بند یکم اصل ۴۳ قانون اساسی به

منظور تأمین نیازهای‌اساسی و رفاهی پرسنل شاغل و یا بازنشسته و همچنین استفاده‌کنندگان از حقوق وظیفه و مستمری اختصاص می‌یابد امکان برخورداری عادلانه وبدون تبعیض آنها را ایجاد نمایند./

ماده ۱۷۴ – ارتش و وزارت دفاع مکلفند بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های خود را از نظر امکانات درمانی به نحوی تجهیز نمایند که پاسخگوی‌نیازمندیهای پرسنل باشد./

تبصره ۱ – در مناطقی که امکانات درمانی منحصر به یگان‌های نظامی مستقر در آنها است عائله تحت تکفل پرسنل می‌توانند از امکانات مزبوراستفاده نمایند. هزینه خدمات ارائه شده برابر مقررات سازمان خدمات درمانی ارتش به یگانهای مزبور پرداخت می‌گردد./

تبصره ۲ – در مواردی که امکانات بیمارستان‌های ارتش و وزارت دفاع بیش از نیازهای درمانی پرسنل می‌باشد بیمارستان‌های مزبور با رعایت تقدم‌پرسنل کادر و وظیفه شاغل مجازند به کلیه اشخاص خدمات درمانی ارائه نمایند. هزینه خدمات ارائه شده برابر مقررات به بیمارستان‌های مربوطپرداخت می‌گردد./

تبصره ۳ – یگان‌ها و بیمارستان‌های مذکور در تبصره‌های فوق موظف‌اند وجوه دریافتی فوق و همچنین وجوه مشابهی که از بیماران اورژانس‌دریافت می‌نمایند را به حساب خزانه واریز و در پایان هر ماه معادل وجوه واریز شده را حداکثر در حدود اعتبارات مصوب در قانون بودجه هر سال ازخزانه دریافت و صرف تأمین نیازمندی‌ها و توسعه امکانات خود نمایند./

ماده ۱۷۵ – جانبازان، معلولین، بازنشستگان، مستمری‌بگیران و عائله تحت تکفل پرسنل شاغل و بازنشسته و وظیفه‌بگیر و مستمری‌بگیران زیرپوشش سازمان خدمات درمانی خواهند بود./

تبصره – پرسنل کادر ثابت می‌توانند از امکانات سازمان تأمین خدمات درمانی ارتش نیز استفاده نمایند./

ماده ۱۷۶ – پرسنل برابر قانون استفاده از خانه‌های سازمانی مصوب ۱۳۶۳.۵.۲۸ از امکانات مزبور استفاده می‌نمایند./

ماده ۱۷۷ – کلیه پرسنل در قبال حوادثی که منجر به شهادت، فوت، بیماری، نقص عضو یا ازکارافتادگی شود بیمه بوده و در مقابل سوانح مشابه‌متساوی‌الحقوق خواهند بود./

تبصره ۱ – مقررات مربوط به اجرای این ماده تابع قانون بیمه پرسنل و آیین‌نامه اجرایی آن خواهد بود./

تبصره ۲ – اعتبارات مربوط به این ماده از محل صندوق بیمه ارتش تأمین می‌گردد./

ماده ۱۷۸ – ارتش و وزارت دفاع مکلفند هزینه تحصیلی پرسنلی را که به خواست ارتش و وزارت دفاع در رشته‌های مورد نیاز در دانشگاه‌ها ومؤسسات آموزش عالی تحصیل می‌کنند پرداخت نمایند./

تبصره ۱ – ارتش و وزارت دفاع مکلفند با همکاری نهضت سواد آموزی زمینه آموزش پرسنل بیسواد را فراهم نمایند./

تبصره ۲ – اجرای این ماده طبق دستورالعملی خواهد بود که ستاد مشترک تهیه می‌نماید./

ماده ۱۷۹ – وزارت دفاع موظف است لایحه یک نواخت شدن میزان برخورداری پرسنل از صندوق پس‌انداز ثابت و همچنین برابری میزان کسورحق بیمه و بیمه درمانی را ظرف مدت ۶ ماه تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید./

فصل دهم – تطبیق/

ماده ۱۸۰ – کلیه درجه‌داران کادر ثابت موجود طبق جدول پیوست شماره ۱ به شرح زیر تطبیق می‌گردند:/

الف – گروهبان‌سوم‌ها پس از سه سال توقف در درجه گروهبان‌سومی به درجه گروهبان‌دومی نائل می‌گردند./

ب – از درجه گروهبان‌دومی تا استواریکمی با درجه فعلی به خدمت خود ادامه می‌دهند./

ج – ستوان‌یاران با رعایت مفاد ماده ۱۳۲ این قانون به درجه ستوان‌سومی، ستوان‌یاردوم‌ها و ستوان‌یاریکم‌ها به شرط داشتن مدرک تحصیلی پایان‌دوره راهنمایی به ترتیب به درجات ستوان‌دومی و ستوان‌یکمی نائل می‌گردند./

ستوان‌یاریکم‌هایی که بیش از چهار سال سابقه خدمت در درجه ستوان‌یاریکمی دارند با احراز یکی از شرایط زیر به درجه سروانی نائل و سابقه خدمت‌مازاد بر چهار سال در درجه اخیر منظور خواهد شد:/

۱ – داشتن مدرک تحصیلی پایان دوره دبیرستان./

۲ – داشتن مدرک تحصیلی پایان دوره راهنمایی یا دوم متوسطه و حداقل چهار سال سابقه آموزش نظامی و تخصصی با احتساب آموزشگاه‌گروهبانی./

۳ – داشتن مدرک تحصیلی پایان دوره راهنمایی یا دوم متوسط و سطح مهارت فنی (۹) ./

تبصره ۱ – چنانچه مدت خدمت این قبیل پرسنل از ۲۵ سال کمتر باشد قبل از نیل به درجه سروانی بایستی آموزش‌های مذکور در مواد ۴۶ و ۴۷این قانون را طی نمایند./

تبصره ۲ – کلیه پرسنل مشمول این بند در صورت ارائه دیپلم از تاریخ اخذ آن به ازا هر سال از یک ماه ارشدیت برخوردار خواهند شد./

تبصره ۳ – سنوات خدمتی مازاد بر چهار سال توقف در درجه استواریکمی ستوان‌یاران موضوع این بند قبل از تطبیق به سنوات درجه ستوان‌یاری‌آنان اضافه و سپس تطبیق می‌شوند./

د – درجه‌دارانی که بر اساس مدرک تحصیلی حداقل چهارم متوسط استخدام و یا حداقل دو سال آموزش در ارتش به درجه استواری یا ستوان‌یاری‌نائل شده‌اند (ستوان‌یاران خلبان هوانیروز و استخدام‌های مشابه) از بند ج این ماده مستثنی بوده و طبق جدول پیوست شماره ۲ به شرح زیر تطبیق‌می‌شوند:/

۱ – درجه‌دارانی که جمعاً پنج سال سابقه خدمت استواری و ستوان‌یاری دارند به درجه ستوان‌سومی نائل می‌گردند./

۲ – درجه‌دارانی که جمعاً ده سال سابقه خدمت استواری و ستوان‌یاری دارند به درجه ستوان‌دومی نائل می‌گردند./

۳ – درجه‌دارانی که جمعاً پانزده سال سابقه خدمت استواری و ستوان‌یاری دارند به درجه ستوان‌یکمی نائل می‌گردند./

۴ – درجه‌دارانی که جمعاً بیست سال سابقه خدمت استواری و ستوان‌یاری دارند به درجه سروانی نائل می‌گردند./

۵ – درجه‌دارانی که جمعاً بیست و پنج سال سابقه خدمت استواری و ستوان‌یاری دارند به شرط داشتن مدرک تحصیلی

پایان دوره دبیرستان و طی‌دوره آموزش مناسب به تشخیص نیرو یا سازمان مربوط، به درجه سرگردی نائل می‌گردند./

ه – درجه‌دارانی که بر اساس مدرک پایان دوره دبیرستان استخدام و یک تا دو سال آموزش را در ارتش طی نموده‌اند طبق جدول پیوست شماره ۳به شرح زیر تطبیق می‌شوند:/

۱ – درجه‌دارانی که سه سال سابقه خدمت استواری دارند به درجه ستوان‌سومی نائل می‌گردند./

۲ – درجه‌دارانی که جمعاً هشت سال سابقه خدمت استواری یا ستوان‌یاری دارند به درجه ستوان‌دومی نائل می‌گردند./

۳ – درجه‌دارانی که جمعاً سیزده سال سابقه خدمت استواری یا ستوان‌یاری دارند به درجه ستوان‌یکمی نائل می‌گردند./

۴ – درجه‌دارانی که جمعاً هیجده سال سابقه خدمت استواری یا ستوان‌یاری دارند به درجه سروانی نائل می‌گردند./

۵ – درجه‌دارانی که جمعاً بیست و سه سال سابقه خدمت استواری یا ستوان‌یاری دارند به درجه سرگردی نائل می‌گردند./

ماده ۱۸۱ – همافران بر اساس سوابق خدمتی طبق جدول پیوست شماره ۴ به شرح زیر تطبیق می‌گردند:/

الف – کلیه همافرسوم‌ها به درجه ستوان‌سومی نائل می‌گردند./

ب – کلیه همافرانی که چهار سال سابقه خدمت همافری دارند به درجه ستوان‌دومی نائل می‌گردند./

ج – کلیه همافرانی که هشت سال سابقه خدمت همافری دارند به درجه ستوان‌یکمی نائل می‌گردند./

د – کلیه همافرانی که سیزده سال سابقه خدمت همافری دارند به درجه سروانی نائل می‌گردند./

ه – کلیه همافرانی که نوزده سال سابقه خدمت همافری دارند به درجه سرگردی نائل می‌گردند./

و – کلیه همافرانی که بیست و شش سال سابقه خدمت همافری دارند به درجه سرهنگ‌دومی نائل می‌گردند./

تبصره – همافران می‌توانند با تقاضای شخصی و موافقت سازمان مربوط برابر مقررات این قانون مانند کارمندان دیپلمه که در بدو خدمت دو سال‌آموزش دیده‌اند با احتساب سنوات خدمتی به کارمند تبدیل شوند./

ماده ۱۸۲ – کلیه افسران موجود ارتش با درجه فعلی طبق جدول پیوست شماره ۵ تطبیق می‌گردند./

تبصره – سرهنگ‌هایی که دوره دانشکده افسری را گذرانده یا دارای مدرک لیسانس مورد نیاز و قابل قبول ارتش می‌باشند با داشتن ۵ سال سابقه‌خدمت در درجه سرهنگی به درجه سرتیپ‌دومی نائل خواهند شد. چنانچه این قبیل پرسنل دوره فرماندهی و ستاد را طی کرده و یا دارای مدرک فوق‌لیسانس مورد نیاز و قابل قبول ارتش باشند با داشتن چهار سال سابقه خدمت در درجه سرهنگی به درجه سرتیپ‌دومی نائل می‌گردند./

ماده ۱۸۳ – تا انجام تجدید نظر اساسی در جدول سازمان (مذکور در مواد ۴۲ و ۸۱ این قانون) به منظور اجرای این قانون مشاغل موجودستوان‌یاری و همافری در جداول سازمان به مشاغل افسری متناسب تبدل می‌شود./

تبصره ۱ – همافران و درجه‌دارانی که قبل از اجرای این قانون به افسری و کارمندی تغییر وضعیت داده و از تخصص‌های خود منفک گردیده‌اندسازمان در صورت نیاز به تخصص قبلی آنها می‌تواند از ایشان در زمینه تخصص قبلی استفاده نماید./

تبصره ۲ – پرسنل کارمند مذکور در تبصره ۱ با تقاضای شخصی و تصویب نیرو یا سازمان مربوط به وضعیت نظامی قبلی اعاده و با احتساب مدت‌خدمت کارمندی برابر مقررات این قانون تطبیق خواهند شد./

ماده ۱۸۴ – در مواردی که به موجب اساسنامه‌های مربوط طول هر یک از دوره‌ها مراکز آموزشی بدو خدمت بیش از حداقل زمان تعیین شده در این‌قانون برای دوره‌های مشابه، ادامه یافته باشد پرسنل مربوطه در ازا هر شش ماه مازاد طول دوره از یک سال ارشدیت برخوردار می‌گردند./

ماده ۱۸۵ – کارمندان طبقات سه‌گانه موجود به شرح زیر تطبیق می‌گردند:/

الف – کارمندانی که دارای سواد حدود ابتدایی می‌باشند. اولین رتبه آنان یک بوده و به ازا هر چهار سال سابقه خدمت یک واحد به رتبه آنان‌افزوده می‌گردد./

ب – اولین رتبه کارمندانی که دارای مدرک تحصیلی پایان دوره ابتدایی و یا بالاتر می‌باشند بر اساس ماده ۷۳ این قانون محاسبه و به ازای هر چهارسال سابقه خدمت یک رتبه به آنان افزوده می‌گردد./

ماده ۱۸۶ – اولین رتبه کارمندان فنی بر اساس طبقه آنان به شرح زیر بوده و به ازا هر چهار سال سابقه خدمت نیز یک رتبه به آنان اضافه می‌گردد:/

الف – طبقه یکم رتبه ۹/

ب – طبقه دوم رتبه ۷/

ج – طبقه سوم رتبه ۵/

د – طبقه چهارم رتبه ۳/

ه – طبقه پنجم رتبه ۱/

تبصره – کارمندان فنی به شرط داشتن مدرک تحصیلی پایان دوره راهنمایی چهار سال و پایان دوره دبیرستان ۶ سال ارشدیت خواهند گرفت وکارمندان فنی طبقه ۵ در صورت داشتن مدرک تحصیلی پایان دوره ابتدایی یک سال ارشدیت خواهند گرفت./

ماده ۱۸۷ – پرسنلی که سابقه خدمت در وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی یا وابسته به دولت داشته و سوابق خدمتی آنان به ارتش منتقل شده است‌چنانچه سابقه خدمتی مذکور در رابطه با شغل آنان در ارتش باشد جز سنوات خدمتی و ترفیعات محسوب خواهد شد و در غیر این صورت فقط درسنوات خدمت به حساب می‌آید. مفاد این ماده شامل پرسنلی که پس از تصویب این قانون استخدام می‌شوند نیز می‌باشد./

ماده ۱۸۸ – پرسنلی که قبل از اجرای این قانون به هر علت تغییر طبقه یا وضعیت خدمتی داده‌اند ملاک تطبیق آنان آخرین وضعیت با احتساب‌سنوات خدمت در وضعیت اخیر بوده و به ازا سال‌های خدمت قبلی به شرح زیر از ارشدیت برخوردار می‌شوند:/

الف – هر سال خدمت همافری یا کارمندی از دیپلم به بالا و درجه‌داری که بر اساس دیپلم استخدام شده باشند ۸ ماه ارشدیت./

ب – هر سال خدمت ستوان‌یاری ۶ ماه ارشدیت./

ج – هر سال خدمت گروهبانی و استواری و کارمندی پائین‌تر از دیپلم و یا طبقه مادون، ۴ ماه ارشدیت./

تبصره – پرسنلی که به هر علت تغییر وضعیت داده‌اند پس از تطبیق نبایستی پایین‌تر از حالتی که بدون تغییر وضعیت به آن می‌رسیدند قرار گیرند./

ماده ۱۸۹ – پرسنل پیمانی موجود که پس از انقضای مدت تعهد به علت نیاز سازمان به خدمت خود ادامه داده‌اند در صورت تمایل شخصی و نیازسازمان بایستی برابر مقررات این قانون با احتساب کلیه سنوات خدمتی بر حسب مورد با یکی از وضعیت‌های مربوط به کادر ثابت تطبیق گردند و درغیر این صورت به خدمت خاتمه داده می‌شود./

ماده ۱۹۰ – تشویقات و تنبیهات پرسنل که در ترفیع آنان مؤثر بوده همچنین عقب‌افتادگی‌های ناشی از عدم صلاحیت و کارایی پرسنل برای نیل به‌درجه بالاتر و مردودیت در دوره‌های آموزشی، در موقع تطبیق به همان میزان لحاظ خواهد شد./

ماده ۱۹۱ – در احتساب رتبه حقوقی پرسنل نظامی علاوه بر مدرک تحصیلی و آموزش‌های بدو استخدام تعداد درجاتی که طبق جداول تطبیقی‌مربوط از اولین درجه آنان در همان جدول ارتقا یافته‌اند منظور می‌گردد./

تبصره – رتبه حقوقی کارمندان و کارمندان فنی بر اساس رتبه‌ای که طبق مواد ۱۸۵ و ۱۸۶ این قانون بدان نائل شده‌اند محاسبه می‌گردد./

ماده ۱۹۲ – کلیه پرسنل صرف نظر از درجه، طبقه و شغلی که قبل از اجرای این قانون داشته‌اند در صورت تساوی در شغل، درجه، قدمت خدمت‌میزان تحصیلات و سایر عوامل مؤثر در محاسبه حقوق، از حقوق و مزایای مساوی برخوردار خواهند شد و هیچ یک از آنان به هیچ وجه حتی تحت‌عنوان مابه‌التفاوت حقوق و مزایای گذشته بر دیگران امتیازی نخواهند داشت./

ماده ۱۹۳ – مقررات فصل دهم این قانون صرفاً برای تطبیق پرسنل معتبر بوده و پس از انجام تطبیق کلیه پرسنل مطابق مقررات مندرج در فصول‌قبلی این قانون به خدمت خود ادامه خواهند داد./

ماده ۱۹۴ – برای پرسنلی که خدمت وظیفه عمومی را انجام داده‌اند مدت خدمت وظیفه آنان از نظر پایه حقوقی و احتساب سنوات بازنشستگی‌منظور خواهد شد./

ماده ۱۹۵ – پرسنلی که به موجب مقررات فصل تطبیق این قانون به درجات جدیدی نائل می‌گردند برای نیل به درجه جدید صلاحیت مکتبی وامنیتی آنان باید مورد تایید مراجع مربوط قرار گیرد./

ماده ۱۹۶ – زنان نظامی شاغل به کارمند معادل خود تبدیل می‌شوند./

ماده ۱۹۷ – ستاد مشترک موظف است با هماهنگی وزارت دفاع و نیروهای سه‌گانه از تاریخ تصویب این قانون حداکثر ظرف مدت یک سال‌وضعیت پرسنل موجود ارتش اعم از نظامیان، کارمندان و کارمندان فنی را برابر مقررات این قانون تطبیق داده و همزمان برای کلیه پرسنل به اجرا بگذارد./

فصل یازدهم – مواد متفرقه./

ماده ۱۹۸ – غیر از مواردی که در این قانون برای تهیه آیین‌نامه‌های اجرایی مرجع خاصی مشخص شده است ستاد مشترک و وزارت دفاع می‌توانندر موارد دیگری که ضروری تشخیص می‌دهند نیز دستورالعمل‌ها و روش‌های اجرایی مربوط را تهیه و به موقع اجرا بگذارند./

ماده ۱۹۹ – بدیهی است اختیارات فرماندهی کل محدود به موارد مصرحه در این قانون نمی‌باشد. همچنین در کلیه مواردی که در این قانون صدوردستور یا تصویب امری از سوی فرماندهی کل در پی ارائه پیشنهاد از سوی مقامات یا مراجع دیگر ذکر شده است، اخذ تصمیم فرماندهی کل منحصر به‌ارائه پیشنهادات مزبور نخواهد بود./

ماده ۲۰۰ – انتصاب در مشاغل فرماندهی از سوی فرماندهی کل محدود به پرسنل نظامی نمی‌باشد./

ماده ۲۰۱ – رؤسای سازمان‌های عقیدتی سیاسی و حفاظت اطلاعات در زمینه‌های انتصابات ترفیعات، نقل و انتقالات، مأموریت‌ها، تشویقات وتنبیهات و مرخصی‌های پرسنل سازمان خود از اختیاراتی معادل فرماندهان نیروها برخوردار می‌باشند./

تبصره – در ترفیعات می‌بایست حفظ تعادل سازمان ارتش و هماهنگی در روش اعطای ترفیعات مراعات گردد./

ماده ۲۰۲ – اعضا کمیسیون ارزیابی مذکور در ماده ۷۹ این قانون در مورد پرسنل سازمان عقیدتی سیاسی صرفاً از مسئولین سازمان مزبور و در موردپرسنل سازمان حفاظت اطلاعات صرفا از مسئولین آن سازمان و در بند ج هیأت مذکور در ماده ۱۰۴ این قانون معاون اداری یا پرسنلی سازمان مربوط یاجانشین وی خواهند بود./

ماده ۲۰۳ – وزارت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی موظف است ظرف مدت ۲ سال از تصویب این قانون با همکاری فرمانده کل سپاه پاسداران‌لایحه قوانین سپاه را تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید./

فصل دوازدهم – شمول قانون بر شهربانی و ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران/

ماده ۲۰۴ – ژاندارمری و شهربانی جمهوری اسلامی ایران از نظر امور استخدامی و پرسنلی تابع مقررات این قانون می‌باشند./

تبصره ۱ – حداقل سن مستخدمین مذکور در بند ط ماده ۲۹ این قانون برای ژاندارمری و شهربانی ۱۷ سال می‌باشد./

تبصره ۲ – شهربانی می‌تواند علاوه بر موارد مذکور در ماده ۳۲ این قانون برای مشاغل دیگری که منحصراً پرسنل زن باید بر عهده گیرند زنان را به‌صورت کارمند استخدام نماید./

تبصره ۳ – مراکز و دوره‌های آموزشی شهربانی به شرح زیر می‌باشد:/

الف – آموزشگاه سرپاسبانی معادل آموزشگاه نظامی مذکور در ماده ۴۵ این قانون./

ب – دوره تخصصی – سرپرستی معادل دوره‌های تخصصی و سرپرستی مذکور در مواد ۴۶ و ۴۷ این قانون./

ج – دانشکده علوم انتظامی معادل دانشکده علوم نظامی مذکور در ماده ۴۹ این قانون./

د – دوره رسته‌ای معادل دوره مقدماتی رسته‌ای مذکور در ماده ۵۰ این قانون./

ه – دوره عالی رسته‌ای معادل دوره عالی رسته مذکور در ماده ۵۱ این قانون./

و – دوره آموزش انتظامی معادل دوره آموزش نظامی مذکور در ماده ۵۲ این قانون./

تبصره ۴ – عناوین درجات مذکور در بندهای ۵ و ۶ و ۷ ماده ۶۴ این قانون در شهربانی به ترتیب عبارتند از سرپاسبان‌سوم، سرپاسبان‌دوم،سرپاسبان‌یکم./

تبصره ۵ – در کلیه موارد این قانون به استثنای فصل یکم در رابطه با پرسنل شهربانی و ژاندارمری مقامات و سازمان‌های زیر اختیارات ومسئولیت‌های مقامات و سازمان‌های معادل خود در ارتش و وزارت دفاع را از نظر امور استخدامی و پرسنلی به شرح زیر دارا می‌باشند:/

الف – وزیر و وزارت کشور معادل وزیر و وزارت دفاع و رییس ستاد مشترک و ستاد مشترک./

ب – رییس شهربانی و فرمانده ژاندارمری و شهربانی و ژاندارمری معادل فرماندهان نیروها و نیروها./

ج – مسئولین سازمان عقیدتی سیاسی شهربانی و ژاندارمری و سازمانهای مزبور معادل مسئول سازمان عقیدتی سیاسی ارتش و سازمان مزبور./

د – مسئول سازمان حفاظت اطلاعات نیروهای انتظامی و سازمان مزبور معادل مسئول سازمان حفاظت اطلاعات ارتش و سازمان مزبور./

تبصره ۶ – پاسبان‌های درجه ۱ و ۲ و ۳ موجود شهربانی که فارغ‌التحصیل آموزشگاه پاسبانی می‌باشند به ترتیب زیر تطبیق می‌گردند:/

الف – دارندگان مدرک تحصیلی پایان دوره ابتدایی به درجه سرپاسبان‌سومی./

ب – دارندگان مدرک تحصلی پایان دوره راهنمایی یا سیکل اول متوسطه به درجه سرپاسبان‌دومی./

ج – دارندگان مدرک تحصیلی پایان دوره دبیرستان به درجه سرپاسبان‌یکمی./

تبصره ۷ – آن گروه از پرسنل شهربانی که به موجب تبصره ذیل بند ب ماده ۳۳ قانون استخدام ارتش، اصلاحی ۱۳۵۸.۸.۲۹ درجات پاسبان‌یکمی‌به سرپاسبان‌سومی، سرپاسبان‌سومی به سرپاسبان‌دومی را یک و نیم برابر مشابهین خود در ارتش طی نموده‌اند به هنگام تطبیق معادل مدت‌های مازادبر حداقل توقف در درجات یاد شده از ارشدیت برخوردار می‌گردند./

تبصره ۸ – هم‌ردیفان موجود شهربانی با حفظ وضعیت هم‌ردیفی خود مشابه افسران هم‌درجه موجود شهربانی با این قانون تطبیق می‌گردند./

قانون فوق مشتمل بر دویست و چهار ماده و یکصد و سی و نه تبصره و جداول پیوستی در جلسه روز سه‌شنبه هفتم مهر ماه یک هزار و سیصد وشصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۶.۷.۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است./

رییس مجلس شورای اسلامی – اکبر هاشمی/

/

/

/

/

../

/